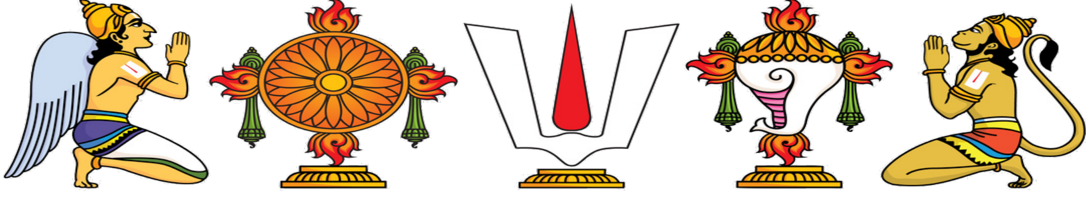
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః
శ్రీమద్వరవరమునయే నమః

శెయ్యతామరైత్తాళిణై వ్యాఖ్యానము

శ్రీమణవాళ మహామునులు

'పండితరత్న' డా|| ఉ.వే. శ్రీమాన్ ఈయుణ్ణి అప్పగ శింగరాచార్యులు

సమర్పణ: వంగల వేంకట కేశవ అయ్యంగారు

నంబెరుమాళ్, శ్రీరంగం

శ్రీమణవాళ మహాములు, శ్రీరంగం

శెయ్యతామరైత్తాళిణై పాశుర వ్యాఖ్యానమ్

ఉపోద్ఘాతము

"శెయ్యతామరై" పాశుర వ్యాఖ్యానమునుగూర్చి, దానికి మూలమగు వాళ్ త్తిరునామమునుగూర్చి కొంచెము విన్నపింపబడుచున్నది. ఈపాశురమును అణ్ణన్ ఏసందర్భమున రచించిరనునది స్పష్టముగా తెలియుటలేదు. కాని ఇది **"ఆశారియన్ శిచ్చనారుయిరై ప్పేణుమవన్, తేశారుమ్ శిచ్చ నవన్ శీర్‌వడివై "** అను ఉపదేశరత్తినమాలై లోని పాశురార్థమునకు లక్ష్యముగా వెలుగొందుచున్నది. మణవాళమహామునులు పరమపదించిన సందర్భమున ఈపాశురమును వారి శిష్యులు అనుసంధించిరని యతీంద్రప్రవణప్రభావమున కానవచ్చుటచే , ప్రాయశః ఈరచన మణవాళమహామునులు జీవించియుండగానే జరిగినదని చెప్పవచ్చును. కొన్ని నిత్యానుసంధాన శ్రీకోశములలో ఈ వాళ్ త్తిరునామము చోటు చేసికొనకున్నను, ఉత్తరశాంతి (శాత్తుముఱై) సందర్భమున శ్రీవైష్ణవుల గృహములలో, విష్ణ్వాలయములలో ఈపాశురము అనుసంధింపబడుటవలన దీనికిగల ఆదరము, ప్రచారమును ఎట్టిదో తెలియుచున్నది. ఈ పాశురముపిమ్మట అనుసంధింపబడు **"అడియార్‌గళ్ వాళ్గ"**ఇత్యాది పాశురము కొన్ని నిత్యానుసంధాన కోశములలో **"మదత్తు ప్పిళ్లై"** సాయించినట్లుండుటచే, ప్రస్తుతవాళ్ త్తిరునామమును కూడ మదత్తుప్పిళ్లైయే సాయించిరని కొందరు అభిప్రాయపడుచున్నను, అణ్ణన్ రచనగానే ఈ వాళ్ త్తిరునామము సంప్రదాయమున ప్రసిద్ధిచెందుటచే తత్కర్తృకముగా పరిగణించుటయే భావ్యము.

ఇందు మణవాళమహామునుల దివ్యమంగళరూపము పాదములు మొదలు, నేత్రములవరకు స్తుతింపబడినది. అందుచే దివ్యుల రూపవర్ణనమును పాదాదికేశాంతము చేయవలెనను కవి సమయమిందు పాటింపబడినది. ఈ వాళ్ త్తిరునామమునకు, మణవాళమహామునులు రామానుజులను గూర్చి సాయించిన **"శీరారుమ్ ఎతిరాశర్ తిరువడిగళ్ వాళ్గియే"**అను వాళ్ త్తిరునామమునకు గల అర్థసామ్యము మిగుల స్మరణీయము, రమణీయమును.

శ్రీపిళ్లైలోకమ్ జీయర్ కర్తృకముగా చెప్పబడు ప్రస్తుతవ్యాఖ్యానము ఇంతవరకును తెలుగు లిపిలో గాని, తెలుగు భాషలో అనువదింపబడిగాని ప్రచురింపబడలేదు. మద్రాస్ ప్రభుత్వమువారి హస్తలిఖిత గ్రంథాలయములో ఆర్. 354 వ నంబరు గల తాళపత్రగ్రంథప్రతినిబట్టి మద్రాస్, తిరువల్లిక్కేణినుండి ఉ.వే. శ్రీమాన్ యమ్.ఎ. వేంకటకృష్ణన్ స్వామి సంపాదకత్వమున తమిళభాషలో వెలువడు **"గీతాచార్యన్"** అను శ్రీవైష్ణవమాసపత్రికలో మొదటగా కొంతకాలము క్రితము మూలము మాత్రము ప్రచురించబడినది. రెండవమారుగా 1996 వ సంవత్సరమున **" తిరుక్కడల్ మల్లై"** (మహాబలిపురము) దివ్యదేవములోని ఆలయ పునరుద్ధరణ సందర్భమున పిళ్లై లోకంజీయర్‌ట్రస్టు వారు ప్రచురించిన **"కడల్ మల్లైక్కరుమ్బు"**అను స్మారకసంచికలో మూలముతో పాటు, సరళమైన తమిళవివరణమును ప్రచురింపబడినది. తమిళవివరణమును డా. ఉ.వే. శ్రీమాన్ యమ్.ఎ. వేంకటకృష్ణన్ స్వామి (గీతాచార్యమాస పత్రికాసంపాదకులు) చేసిరి.

డా. యమ్.ఎ. వేంకటకృష్ణన్ స్వామి ఈ వ్యాఖ్యాన కర్తృత్వమును గూర్చి ఇట్లు అభిప్రాయపడిరి– "ఈ వ్యాఖ్యానమును ఎవరు రచించిరి అను అంశము స్పష్టము కాకున్నను, శైలిని బట్టి ఈ వ్యాఖ్య పిళ్లైలోకం జీయర్‌చే రచింపబడినట్లు చెప్పవచ్చును. నాలాయిరదివ్య ప్రబంధ తనియన్‌లకు, ఇయల్‌శాత్తుకు, మణవాళమహామునుల గ్రంథములకు అన్నిటికిని వ్యాఖ్యను రచించిన పిళ్లైలోకంజీయరే ఈ రచనను చేసిరని చెప్పుట యుక్తమని తోచును. అంతియేకాక, ఉ.వే. శ్రీమాన్ తిరునాంగూర్ ప్రతివాది భయంకరం అణ్ణంగరాచార్యస్వామివారు **"పట్టోలై"** అను గ్రంథమును ప్రచురించిరి. ఆగ్రంథము వారి ఇంటిలోగల తాళ పత్ర గ్రంథప్రతిని బట్టి ప్రచురింపబడినది. అందు ఈ వ్యాఖ్యానముయొక్క ప్రసక్తి కలదని వారు తెలిపిరి. ఆ గ్రంథమున పూర్వాచార్యుల

నామములు, వారు రచించిన గ్రంథములపేర్ల వివరములును కలవు. వానిలోని వివరములనుబట్టికూడ ప్రస్తుత వ్యాఖ్యానమును పిళ్లైలోకంజీయర్ రచించినట్లు తెలియుచున్నది. అందువలన ఈ వ్యాఖ్యాకర్త పిళ్లై లోకంజీయరే అని భావించుటకు ఎక్కువ అవకాశముకలదు."

ఇందు అణ్ణరాయ చక్రవర్తికి, కూరత్తాழ్వాన్‌కు (పల్లవరాయలకు ?) సంబంధించిన ఐతిహ్యములు ఉట్టంకింపబడినవి. వానిలో అణ్ణరాయ చక్రవర్తి ఐతిహ్యము యతీంద్ర ప్రవణ ప్రభావమున, ఆచార్యసూక్తిముక్తావళి అను తెలుగు కావ్యమున కన్పించుచున్నది అణ్ణన్ రచించిన మణవాళమహామునుల స్తుతిపరమగు **"పాదాదికేశమాలై"**లోని పలుపాశురములు ఇందు ఉట్టంకింపబడినవి. దివ్యప్రబంధ పాశురములు సమయోచితముగా ఉదహరింపబడుట వ్యాఖ్యాతయొక్క గాఢమైన దివ్యప్రబంధార్థావగాహనమును నిరూపించుచున్నది. వ్యాఖ్యానము ఇంచు మించుగా పూర్ణము. చివరలో **"ఇవర్ పల్లవరాయరుక్కే"** అనుచోటమాత్రము వ్యాఖ్య కొంచెము అసంపూర్ణముగా తోచుచున్నది. అయినను అర్థపూర్తికి ఇది కొఱతను కల్గింపదు.

యతీంద్ర ప్రవణప్రభావమున, ఆచార్యముక్తి ముక్తావళిలో శ్రీమణవాళమహామునులు సన్న్యసించిన పిమ్మట తమకు తురీయాశ్రమమును అనుగ్రహించిన శఠకోపజీయర్ ఆజ్ఞానుసారము పల్లవరాయని మఠమున కొన్నాళ్ళు నివసించిరని కలదు. వ్యాఖ్యానమున ఉట్టంకింపబడిన పల్లవరాయ వృత్తాంతము ఇదియే అగునా? కాదా? అనుట స్పష్టముగా తెలియుటలేదు.

రస్యమైన ఈ వ్యాఖ్యానము పలుతావుల తిరువాయ్ మొழி ఈడు వ్యాఖ్యానమును తలపించును. **"కాల్ వాశియిలే నిల్లామల్ అరైవాశి తేడుమవతిరే", "కణ్ కాణ కైవిట్టార్", "ఇవర్ కణ్ణితే ఎల్లార్‌క్కుమ్ కళైకణ్"** వంటి పలు చాటూక్తులు ఇందు కన్పించుచున్నవి. పలుచోట్ల యోజనాంతరములు చూపబడినవి. వ్యాఖ్యానమున పలుచోట్ల మణవాళమహామునులకు సర్వేశ్వరునకు మధ్యగల సామ్యముతోపాటు, మణవాళమహామునుల ఆధిక్యముకూడ నిరూపింపబడినది. **"అమ్మావౌరుత్తి క్కిడముదైత్తాయాయ్‌త్తు అమ్మార్బు , ఇమ్మార్బు ఇరువర్‌క్కుమ్ ఇడైముదైత్తా యిరుక్కుమ్ "** మొదలగునవి ఇందులకు ఉదాహరణములు. ఈసందర్భమున అణ్ణన్ రచించిన వరవరమునిశతకములో భగవానుని అవతారములకు, మణవాళమహామునులకు మధ్యగల సాదృశ్యము నిరూపింపబడుట స్మరింపతగినది.

ఈ వ్యాఖ్యానమున ఉదాహరింపబడిన ప్రమాణముల ఆకరములు లభించినంత వరకు చూపబడినవి. తమిళప్రచురణములో ఆకరము చూపబడని మరికొన్ని ప్రమాణములకును ఇందు ఆకరములు చూపబడినవి. **"వన్దరుళి", "ఎన్నై ఎడుత్త"** ఇత్యాదులట్టివి.

పరమభోగ్యమైన ఈ వ్యాఖ్యానము మూలముతో పాటు, దీని ఆంధ్రానువాదమును ప్రచురించి భాగవతలోకమునకు సేవచేయవలెనను పేరాశయే నన్ను ఈ సాహసమునకు పురికొల్పినది. వస్తువుకాని నన్ను పరమకృపతో అనుగ్రహించిన ఆచార్యులు,పితామహపాదులు, కీర్తిమూర్తులు ఉ.వే. మహావిద్వాన్ ఈయుణ్ణిశేషశింగరాచార్యస్వామి వారి సన్నిధిలో, వాత్సల్యముతో కాలక్షేపమును కృపచేయుటయేకాక,అడుగడుగున దాసుని ప్రోత్సహించుచు, తగుసూచనలను అనుగ్రహించుచున్న పితృపాదులు ఉ.వే. శ్రీమాన్ న్యాయవేదాంత విద్వాన్, ఈయుణ్ణిరంగాచార్యస్వామివారి సన్నిధిలో కృతజ్ఞతాపూర్వకముగా అంజలిని ఘటించుచున్నాను. శ్రీయతీంద్రప్రవణకైంకర్యసభ, హైదరాబాదు వారు మిక్కిలి అభిమానముతో అందించిన పవిత్రద్రవ్యముతో ఈ గ్రంథముద్రణ 2005వ సంవత్సరంలో చేయబడి ఇప్పుడు మరల ముద్రింపబడుచున్నది.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమ:

శ్రీ పిళ్ళైలోకమ్ జీయర్ అనుగ్రహించిన

శెయ్యతామరైత్తాళిణైవ్యాఖ్యానమ్

శెయ్యతామరైత్తాళిణై వాళ్లియే శేలై వాళ్లి తిరునాబి వాళ్లియే ।
తుయ్యమార్భుమ్ పురినూలుమ్ వాళ్లియే శున్దరత్తిరుత్తోళిణై వాళ్లియే ।
కైయుమేన్దియ ముక్కోలుమ్ వాళ్లియే కరుణైపొజ్గియ కణ్ణిణై వాళ్లియే ।
పొయ్యిలాద మణవాళమాముని పున్ది వాళ్లి పుకళ్ వాళ్లి వాళ్లియే ।

శ్రీమతే రమ్యజామాతృమునయే విదధే నమ: ।
యత్స్మృతి: సర్వసిద్ధీనా మంతరాయనివారిణీ ॥

"[1]శ్రీశైలేశదయాపాత్ర" మెన్ఱు తొడజ్గి అరుళిచ్చెయ్‌ద సేనైముదలియార్‌నాయనార్ జీయరుడైయ కల్యాణగుణజ్గళిలే తోర్ఱ్రు అడిమైపుక్కపడియై ప్రకాశిక్కిప్పిఱారాయ్– నిన్హార్. అవర్‌తమ్మడియరాన ఇవరుమ్ అగ్గుణజ్గళుక్కుమ్, సౌన్దర్యాదికళుక్కుమ్ ఆశ్రయమాన దివ్యమజ్గళవిగ్రహత్తిలే ఈడుపట్టు, పాదాదికేశాంతమాక అనుభవిత్తు,తమ్ముడైయ పరివిన్ మికుతియాలే మజ్గళాశాసనమ్

శెయ్యతామరైత్తాళిణైవ్యాఖ్యానము - ఆంధ్రానువాదము

శెయ్యతామరైత్తాళిణై వాళ్లియే శేలై వాళ్లి తిరునాబి వాళ్లియే ।
తుయ్యమార్భుమ్ పురినూలుమ్ వాళ్లియే శున్దరత్తిరుత్తోళిణై వాళ్లియే ।
కైయుమేన్దియ ముక్కోలుమ్ వాళ్లియే కరుణైపొజ్గియ కణ్ణిణై వాళ్లియే ।
పొయ్యిలాద మణవాళమాముని పున్ది వాళ్లి పుకళ్ వాళ్లి వాళ్లియే ।

శ్రీమతే రమ్యజామాతృమునయే విదధే నమః ।
యత్స్మృతిః సర్వసిద్ధీనా మంతరాయనివారిణీ ॥

ఎవరి స్మరణము సకలకార్యసిద్ధులలో కలుగు ఆటంకములను నివారించునో అట్టి, కైంకర్యలక్ష్మిని కల్గిన శ్రీరమ్యజామాతృమునికి నమస్కారమును చేయుచున్నాను.

శ్రీరంగమున ఒక సంవత్సరకాలముపాటు శ్రీరంగనాథుడు శ్రీమణవాళమహాము నులవలన భగవద్విషయము – ఈడు అను తిరువాయ్‌మొళ్లి దివ్యప్రబంధ వ్యాఖ్యానమును ఆలకించెను. పిమ్మట శ్రీరంగనాథుడు శ్రీమణవాళమహాముమునుల శుభగుణములచే ఆకర్షింపబడినవాడై, వారికి శిష్యుడయ్యెను. శిష్యకృత్యముగా రంగనాథ స్వామి శ్రీమణవాళమహాముమునుల వైభవమును కీర్తించుచు **"శ్రీశైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్, యతీంద్రప్రవణం వందే రమ్యజామాతరం మునిమ్"** అను శ్లోకమును చివరిదినమున సభలో విజ్ఞాపన చేసెను. ఆ విధముగానే శ్రీమణవాళమహాముమునుల శిష్యులలో ఒకరు అగు శ్రీప్రతివాదిభయంకరం అణ్ణన్ అను ఆచార్యులు వారి (మణవాళమహాముమునుల) గుణములకు జితులై, ధీభక్త్యాదిగుణములకును, సౌందర్యాదులకును ఆశ్రయమగు దివ్యమంగళరూపమున మిక్కిలి అభినివేశమును కల్గినవారై, ఆ రూపమును పాదాదికేశాంతముగా సేవించి, ఆ రూపమునకు ఎట్టి లోపము కలుగరాదను అతిశయించిన భక్తి భావముతో మంగళాశాసనమును ఒక పాశుర రూపమున అనుగ్రహించిరి. ఆ పాశురమే **"శెయ్యతామరై త్తాళిణై"** అని ప్రారంభమగు పాశురము. కావుననే వీరికి (ప్రతివాది

---

1. మణవాళమహాముని ప్రార్థనాశ్లోకము (ముక్తకము)

పణ్ణినపడియై అడైవే అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ ఇతిల్. "[2]శెయ్యతామరై పాడిన శీరణ్ణన్"ఎన్ఱిరే ఇవర్క్కు నిరూపకమ్. ఇప్పడి మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణుకిఱవర్ తమ్ముడైయ శేషత్వానుగుణమాక "[3]ఉన్ పొన్నడి వాళ్గ" ఎన్నుమాపోలే "[4]పొన్నడియామ్ శెఙ్గమలప్పోదుకళుక్కు" మున్దుఱ మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణుకైయిలే ప్రవృత్తరాకిఱార్.

(శెయ్యతామరై త్తాళిణై వాళ్గియే) ప్రజై ములైయిలే వాయ్‌వైక్కుమ్ "[5]నాణ్‌మలరామ్ అడిత్తామరై" ఇవైయాయ్‌ఱ్ఱు. "[6]ఉన్ ఇణైత్తామరైకట్కు అన్బురుకి నిఱ్కుమదు" ఎన్గిఱపడియే ఇదువుమ్ స్వరూపమాయిరుక్కుమ్. "[7]ఇన్బుఱుమ్ తొణ్డర్ శేవడి యేఱ్ఱి వాళ్త్తు"కైయిఱే నిలైనిన్ఱ స్వరూపమ్.

(శెయ్యతామరై త్తాళిణై వాళ్గియే) – ఇవర్ "[8]అడియై త్తొడరుమ్బడి" రాగసౌమనస్యపదసౌభాగ్యజ్గళ్ ఉణ్డాయిఱ్ఱు. అదావదు, అళ్గియదాయ్, శివన్ద శెవ్వి త్తామరైప్పూప్పోలే దర్శనీయముమాయ్, భోగ్యముమాయ్,తామరైప్పూవై నిఱైత్తువైత్తాప్పోలే

భయంకరం అణ్ణన్‌కు) **"శెయ్యతామరై పాడిన శీరణ్ణన్" (శెయ్యతామరై** అను మణవాళమహామునుల మంగళాశాసనమును పాడిన కైంకర్యసమృద్ధిని కల్గిన అణ్ణన్) అను పేరు ప్రసిద్ధి చెందినది. వీరు ఇట్లు చేయు మంగళాశాసనమును తమ శేషత్వమను స్వరూపమునకు అనుగుణముగా పాదములనుండి ప్రారంభించుచున్నారు. **"ఉన్ పొన్నడి వాళ్గ"** అని పెరియాళ్వార్లు భగవానుని సువర్ణపాదములకు మంగళమును పాడినట్లు, అణ్ణన్ **"పొన్నడియామ్ శెఙ్గమలప్పోదు"** (బంగారమువలె స్పృహణీయములైన – అందమైనవగు ఎఱ్ఱని కమలముల జంట) అని ప్రసిద్ధి చెందిన శ్రీమణవాళమహామునుల పాదపద్మములకు మంగళమును ముందుగా పల్కుచున్నారు.

(శెయ్యతామరైత్తాళిణై వాళ్గియే) – శిశువు తల్లి స్తన్యమును సహజముగా ధారకముగా తలచి, నోటిలో పెట్టుకొనునట్లే, వీరును (అణ్ణన్) **"నాణ్‌మలరామ్ అడిత్తామరై"** అనునట్లు అపుడే వికసించిన పూవువలె సుకుమారములైన మణవాళ మహామునుల పాదపద్మములను ధారకముగా తలచి, వానిని స్తుతించుచున్నారు. (**"వాయ్‌వైక్కుమ్"** అను తమిళ ప్రయోగము శ్లిష్టము. నోటిలో పెట్టుకొనుట, స్తుతించుట అను రెండర్థములు ఈ ప్రయోగము వలన స్ఫురించును). **"ఉన్ ఇణైత్తామరైకట్కు అన్బురుకి నిఱ్కుమదు"** (నీ చరణారవింద యుగము నందు ప్రేమ (భక్తి) వలన ద్రవించి నిలచుట అనునది) అను విధముగా భగవానుని పాదముల విషయము నిరవధికమైన ప్రేమను కల్గియుండుట ప్రపన్నుని స్వరూపమగునట్లే, ఆచార్యుల చరణములయందు ప్రేమను కల్గి, వానికి మంగళమును పాడుటయు ప్రపన్నుని స్వరూపములోనికి చేరును. **"ఇన్బుఱుమ్ తొణ్డర్‌శేవడి యేఱ్ఱివాళ్త్తుమ్"** (భగవానుని నామమును కీర్తించి, నిరతిశయమైన ఆనందమును పొందు భక్తుల అందమైన పాదములను స్తుతించి, మంగళమును నా మనస్సు పాడును) అని కులశేఖరులు పల్కిన విధముగా భగవత్ భక్తులకు మంగళమును ఆశాసించుటయే కదా స్థిరమైన స్వరూపము (అనగా చరమపర్వము).

(శెయ్యతామరై త్తాళిణై వాళ్గియే) **"శెయ్య"** అనుటకు ఎఱ్ఱని, అందమైన, గొప్ప మొదలగు పలు అర్థములు కలవు. **"ఇణై"** అను పదము ద్వంద్వ వాచకమగుటచే సారూప్యమును తెలుపును. **"తామరై"** అనుటచే భోగ్యత, సౌమనస్యములు తెలుపబడినవి. **"తాళ్"** అను పదము చరణమును బోధించునది అగుటచే ఉపాయమగుటను తెలుపును. కావున **"శెయ్య తామరైత్తాళిణై వాళ్గియే"** అనుటకు అందమైన ఎఱ్ఱని రంగును కల్గిన, చక్కగా పూచిన తామరపూల జంటవలె చూడతగినదియై, భోగ్యములై, పరస్పర సాదృశ్యమువలన ఏర్పడిన సౌందర్యమును కల్గినదియై, ఉపాయపూర్తిని కల్గిన పాదద్వంద్వమని తాత్పర్యము.

---

2. ప్రతివాదిభయంకరం అణ్ణన్‌వాళ్గిత్తిరునామము
3. పెరియాళ్వార్‌తిరుమొళ్గి 5.2.8
4. ఉపదేశరత్తినమాలై
5. తిరువాయ్‌మొళ్గి –3.3.9
6. తిరువాయ్‌మొళ్గి 7.1.10
7. పెరుమాళ్‌తిరుమొళ్గి 2.4.5
8. ఇరామానుశనూఱ్ఱన్దాది.63

శేర్త్తియుణ్డాకైయుమ్ ఉడైత్తాయ్, ఉపాయపూర్త్తియైయుమ్ ఉడైత్తాయ్త్తు త్తిరువడిగళిరుప్పదు. "[9]ఉన్మీలత్పద్మగర్భే" త్యాది."[10]పోదచ్చివన్దు పరిమళమ్ వీశి, పుదుక్కణిత్త శీదక్కమలత్తై నీరేఅ వాట్టి" ఎన్నుమ్, "[11]శీరారుమ్ శెఙ్గమలత్తిరువడిగళ్ వాళ్ళియే"ఎన్నుమితే అడియటివార్ వార్తై. ఇప్పడి ఇదినుడైయ సౌన్దర్యత్తైయుమ్, భోగ్యతాప్రకర్షత్తైయుమ్ అనుభవిత్త ఇవర్ మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణియల్లదు నిఱ్కమాట్టారే –"[12]ఉన్‌శేవడి శెవ్వి తిరుక్కాప్పు" ఎన్నుమాపోలే.

అన్ఱియే, "శెయ్య" ఎన్గిఱత్తాల్ తిరువడిగళుడైయ శెవ్వియై చ్చొల్లిఱ్ఱాయ్, ఆశ్రితరళవుమ్ వన్దు శెల్లుకిఱ వాత్సల్యత్తైయుడైత్తు ఎన్గై. ఇదు అణ్ణరాయచక్రవర్తిక్కు ప్రత్యక్షమ్. ముదలడియిలేయితే ఎఴున్దు,రక్షిత్తు, అరుళిఱ్ఱు. "[13]వన్దరుళి ఎన్నై ఎడుత్త మలర్‌త్తాళ్‌కళ్ వాళ్ళియే"ఎన్గిఅపడియే తమ్మైయుమ్ మున్దుఱ విషయీకరిత్తదు తిరువడిగళాయిఱ్ఱు. "[14]తిరుక్కమలపాదమ్

ఇట్లు కవి నమస్కరించుటకు తగిన రాగ (ఎఱ్ఱనితనము – అనురాగము), సౌమనస్య (సువాసన – మంచి హృదయము) సౌభ్రాత్రములను (సారూప్యమును, ఒకే మూలమును కల్గియుండుటను) శ్రీమణవాళమహామునుల చరణద్వంద్వము కల్గియున్నది. ఇందుల కనుగుణముగా పూర్వదినచర్య అను స్తోత్రములోని **"ఉన్మీలత్పద్మగర్భ …. దివ్యం తత్పాదయుగ్మమ్"** (వికసించిన తామరపూవుల గర్భముయొక్క ఎఱ్ఱని కాంతివంటి కాంతిని అడుగున కల్గిన దివ్యములగు మణవాళమహామునుల పాదయుగ్మము) అను మొదలగు ప్రమాణములు అనుసంధింపతగినవి. శ్రీమణవాళమహామునుల చరణములను (వాని స్వభావమును మూలమును) తెలిసినవారును **"పోదచ్చివన్దు, పరిమళమ్ వీశి, పుదుక్కణిత్త శీదక్కమలత్తై నీరేఅ వాట్టి"** (మిక్కిలి ఎఱ్ఱనిదై, పరిమళమును వెదజల్లునదియై, నూతనమై, చల్లనిదైన కమలమును జయించి) అని, **"శీరారుమ్ శెఙ్గమలత్తిరువడిగళ్ వాళ్ళియే"** (సౌందర్యము నిండిన, ఎఱ్ఱని కమలములవంటి పాదములు వర్ధిల్లుగాక) అని వానియొక్క రాగమును, సౌమనస్యమును, నూతనత్వమును, సొబగును వర్ణించిరి కదా! **"ఉన్‌శేవడి శెవ్వి తిరుక్కాప్పు"** అని పెరియాళ్వార్లు భగవానుని ఎఱ్ఱని, అందమైన పాదములకు మంగళము పల్కినట్లు మామునులపాదముల సౌందర్యమును, గొప్ప భోగ్యతను దర్శించిన అణ్ణన్ వానికి మంగళాశాసనమును చేయకుండ నుండలేరు కదా!

లేక, **"శెయ్య"** అను పదమునకు ఋజుత్వమును కల్గియుండుటను తెలుపునని భావించినచో, ఆశ్రితులను అనుగ్రహించు వాత్సల్యమును పాదములు కల్గియుండుటను ఈ విశేషణము తెలుపును. ఈ ఋజుత్వము అణ్ణరాయచక్రవర్తి విషయమున అనుభూతము. (యతీంద్ర ప్రవణప్రభావమున ఈ వృత్తాంతము వర్ణింపబడినది. అణ్ణరాయచక్రవర్తి తిరుమలైనల్లాన్ వంశమునకు చెందినవారు. ఈ వంశము భగవద్రామానుజులచే అభిమానింపబడినది. అణ్ణరాయచక్రవర్తి శ్రీవైష్ణవమతప్రచారకులైయుండిరి. ఒక పర్యాయము ఆ చక్రవర్తి సకుటుంబముగా శ్రీరంగనాథుని సేవించుటకై శ్రీరంగమునకు వచ్చిరి. అప్పటికి శ్రీమణవాళ మహామునులు వార్ధకదశలో నుండిరి. అచటివారివలన ఆ మహనీయులను గూర్చి వినిన అణ్ణరాయచక్రవర్తి తల్లి, వారిని సేవింప ఆశపడెను. అణ్ణరాయ చక్రవర్తి అందఱిని పిలచుకొని శ్రీమణవాళ మహామునుల మఠమునకు పోయి, పట్టర్ పిరాన్ జీయర్ అను శిష్యుల ద్వారా, మణవాళమహామునులను చేరి, వారి పాదములకు సాష్టాంగ ప్రణామము లాచరించెను. అపుడు మణవాళ మహామునుల పాదములు తమకు తామే అణ్ణరాయ చక్రవర్తి శిరస్సును స్పృశించెను. ఇట్లు భక్తుల విషయమున మణవాళమహామునుల పాదములు చూపిన ఋజుత్వమును **'శెయ్య'** అను విశేషణము తెలుపుచున్నదని చెప్పవచ్చును). స్తుతికర్త (అగు అణ్ణన్) నుకూడ ముందుగా అనుగ్రహించినది మణవాళమహామునుల పాదములే. ఈ విషయమును వారే స్వయముగా మణవాళమహామునులనుగూర్చి తాము రచించిన వేరొక మంగళాశాసన పాశురమున **"వన్దరుళి ఎన్నై ఎడుత్త మలర్‌త్తాళ్‌గళ్ వాళ్ళియే"** (నా వద్దకు వేంచేసి, నన్ను ఉద్ధరించిన, పూవువలె సుకుమారములైన పాదములు వర్ధిల్లుగాక) అనుచు తెలిపిరి కదా!

9. ఉత్తరదినచర్యా – 5
10. పాదాదికేశమాలై – 1
11. ?
12. తిరుప్పల్లాణ్డు – 1
13. మణవాళమాముని వాళ్ళిత్తిరునామము
14. అమలనాదిపిరాన్ –1

వన్దు", "[15]అడియేనై అజ్జే వన్దు తాజ్గు తామరైయన్న పొన్నారడి"ఎన్నక్కడవదితే. ఇవరిప్పడి తమ్మై విషయీకరిత్త శెయ్యతామరై త్తాళ్‌కళై క్కొణ్డు "[16]శెన్నిత్తరిక్కు మళవాయిరుక్కిఱ పొఙ్గాలానదు నమ్ శెన్నిత్తిదరిలే ఏఱుమ్బడి అరుళాలే వైత్తరుళువదే" ఎన్ఱు అవఱ్ఱిన్నుడైయ పావనత్వ–భోగత్వఙ్గళై యనుభవిత్తు, అవత్తుక్కు త్తమ్మోట్టై సమ్బన్ధత్తాలే ఓర్ అవద్యముమ్ వారాదొళ్ళియ వేణుమ్ ఎన్ఱు మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణుకిఱారాకవుమామ్. ఆకైయాల్ ఇవర్‌క్కు ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళ్ ఇరణ్డుమ్ అడి తానేయాయిరుక్కై.

(శేలై వాళ్ళి) – ఇని, ఇత్తిరువడిగళుక్కు ఇవ్వరుకు గన్తవ్యభూమి యిల్లామైయాలే (మేలే) తిరువరైయోడే శేర్‌న్దు, శివన్దు నిఱ్పదాన తిరుప్పరివట్టత్తిలఙ్గికిలే శెన్ఱు అచ్చేర్‌త్తిక్కు మఙ్గళత్తై ఆశాసిక్కిఱార్ "శేలైవాళ్ళి" "ఎన్ఱు. కాల్‌వాశియిలే నిల్లామల్ అరైవాశి తేడుమవరితే. "[17]తిరువరైయిల్ శాత్తియ శెన్దువరాడై వాళ్ళి" ఎన్ఱు తిరువరైయిల్ ఉడైయఙ్గుకుమ్ పరభాగమాయితే యిరుప్పదు. చన్ద్రనై చ్చూళ్ళన్ద పరివేషమ్‌పోలే యాయిఱ్ఱి త్తిరువరైక్కు త్తిరుప్పరివట్టత్తోడే శేర్‌త్తి. "[18]సుధానిధి మివ

కావున ఆ వృత్తాంతమును **'శెయ్య'** అను విశేషణము తెలుపుచున్నదనవచ్చును. **"తిరుక్కమల పాదమ్ వన్దు"** (శ్రీదేవి ప్రీతితో సేవించు కమలములవంటి పాదములు వచ్చి) అను తిరుప్పాణ్ శ్రీసూక్తి, **"అడియేనై అజ్జే వన్దు తాజ్గు తామరైయన్న పొన్నారడి"** (అచటికి వచ్చి, భయపడవలదని పల్కి, దాసుని రక్షించిన తామరలవంటి పాదములు) అను తిరుమఙ్గైమన్నన్ సూక్తియు ఇచట స్మరింపనగును. వీరు భగవానుని విషయమున అనుసంధించిన భావమును అణ్ణన్ తమ ఆచార్యుల విషయమున ప్రకటించిరి. తమను అవ్యాజముగా అనుగ్రహించిన ఎఱ్ఱని తామరలవంటి పాదములను "నేనే స్వయముగా నా తలపై దాల్చతగిన ,అందమైన పాదములు తామే నా శిరస్సును అధిరోహించుటయా! ఇట్లు నన్ను అనుగ్రహించుటయా!" అని తలచుచు, వానియొక్క పావనత్వమును, భోగ్యత్వమును (తామరై అను పదముయొక్క స్వారస్యమును) అనుభవించి, వానికి తమ సంబంధమువలన ఎట్టి దోషము కలుగకుండవలెననుచు మంగళమును చేయుచున్నారనియు చెప్పవచ్చును. **"శెయ్య, తామరై"** అను పదములు రెండును ప్రాప్యత్వమును, చరణమను అర్థమిచ్చు **"తాళ్"** అను పదము ప్రాపకత్వమును సూచించుటచే, వీరికి ప్రాప్యప్రాపకములు రెండును శ్రీమణవాళమహామునుల పాదములే అయినవి.

(శేలై వాళ్ళి) – శ్రీపాదములకు క్రింద దర్శింపతగినవి ఏమియు లేకుండుటచే, ఇక క్రమముగా దివ్యమంగళరూపము పైభాగములోని సొబగును కవి వర్ణించుచున్నారు. నడుమునకు తగినదియై, ఎఱ్ఱని రంగును కల్గినదైన కాషాయవస్త్రముయొక్క సౌందర్యమును దర్శించి, ఆ రెండిటియొక్క సౌసాదృశ్యమునకు మంగళమును **"శేలై వాళ్ళి"** (వస్త్రము వర్ధిల్లుగాక) అనుచు అణ్ణన్ పల్కుచున్నారు. **"శేలై"** అను పదము **"చేల"** అను సంస్కృతపదముయొక్క వికృతి. వస్త్రము అని దీని అర్థము. అణ్ణన్ కేవలము పాదముల అందమును దర్శించినంతమాత్రమున తృప్తిపడువారు కాదు కదా! కావున నడుము, ఆ ప్రదేశమును అలంకరించు కాషాయాంబరముల చేరికను, దాని వలనకల్గిన శోభను దర్శించి,వానికి మంగళమును పల్కుచున్నారు.ఇచట **"కాల్‌వాశియిలే నిల్లామల్ అరైవాశి తేడుమవరితే"** అను తమిళ వ్యాఖ్యానసూక్తి స్వారస్యము గమనింపతగినది. **"కాల్"** అను పదమునకు పాదము అని, నాల్గవ భాగము అని, **"అరై"** అను పదమునకు నడుము అని, సగభాగము అని రెండర్థములు కలవు. కావున నాల్గవభాగమును పొందుట ద్వారా తృప్తిపడని వీరు సగభాగమును పొందుటకు వెదకుదురు కదా అను వేరొక చమత్కారమైన అర్థమిచట హృదయంగమముగా స్ఫురించుచున్నది.) **"తిరువరైయిల్ శాత్తియ శెన్దువరాడై వాళ్ళి"** (తెల్లని నడుమున ధరించిన ఎఱ్ఱని కాషాయ వస్త్రము వర్ధిల్లుగాక) అను శ్రీరామానుజుల మంగళాశాసనసూక్తి స్మరణీయము. తెల్లని రంగు కల్గిన నడుముపై ఎఱ్ఱని కాషాయ వస్త్రమును ధరించుట వలన కల్గిన భిన్న వర్ణముల కలయిక మిక్కిలి శోభాదాయకము. తెల్లని కాంతినికల చంద్రుని చుట్టును వలయముగా చుట్టుకొనియుండు ఎఱ్ఱని పరివేషమువలె నడుమును చుట్టియున్న కాషాయవస్త్రము శోభిల్లుచున్నది.(మణవాళ మహామునుల దేహకాంతి తెల్లనిది. వారు ఆదిశేషుల అవతారము). **"సుధానిధి మివ స్వైరస్వీకృతోదగ్ర విగ్రహమ్"**

15. పెరియ తిరుమొళ్ళి –7.3.5
16. ఆర్తి ప్రబన్ధమ్ –30
17. శ్రీరామానుజ వాళ్ళిత్తిరునామము
18. – పూర్వదినచర్యా – 3

స్వైరస్వీకృతోదగ్రవిగ్రహమ్" ఎన్నక్కడవదిఱే."[19]ఈనమిలాద ఇళఞాయిఱారుమ్ ఎழ்లిలుమ్ శెక్కర్వానముమొత్త తువరాడైయుమ్" ఎన్నుమ్,"[20]ఆతామ్రవిమలామ్బరమ్"ఎన్నుమ్ అత్యాశ్చర్యమాయిఱే యిరుప్పదు. ఇత్తాల్"[21]పీతకవాడైపిరానార్ పిరమగురువాకి"వన్దమై తోన్ఱుకిఱదు.

అదుక్కుమేలే, కణ్డవర్కళై క్కాల్ తాழ் ప్పణ్ణవఱ్ఱాన తిరునాబియழகిలే పోన్దు, అవ్వழకుక్కు ప్పోఱ్ఱి ఎన్గిఱార్ "తిరునాబి వాழி"ఎన్ఱు . తిరుప్పరియట్టత్తుడనే శేర్న్దిఱే తిరునాబి యిరుప్పదు. "[22]అన్దిపోల్ నిఱత్తాడై" ఎన్ఱ వనన్తరమ్"[23]ఉన్దిమేలదన్రో" ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్కిఱార్. అదుదాన్ అల్లాద అవయవఙ్గళైకాట్టిల్ అழకియదాయ్ "[24]అழகాఱ్ఱిల్ తికழ் శుழி" పోలేయిఱే ఉన్దిచ్చుழி యిరుప్పదు. సౌన్దర్యసాగరమ్ ఇట్టళప్పట్టు, శుழிత్తాప్పోలే యిరుక్కిఱ ఇతినుడైయ వైలక్షణ్యమ్ కణ్డ ఇవర్క్కు వాழ்త్తి యల్లదు నిఱ్కప్పోకాదే. ఇదుదాన్ మడవార్కళ్ ఉన్దిచ్చుழிయిలే శుழలుకిఱ మనస్సై మీట్టు, తన్నిడత్తిలే అழுఙ్గాప్పడుత్తవఱ్ఱాయు మిరుక్కుమ్.

అనన్తరమ్,తిరునాబిక్కు మేలాయ్, విశాలమాయ్, సున్దరమాయిరుక్కిఱ తిరుమార్బైయుమ్, అత్తోడే శేర్న్ద తిరుయజ్ఞోపవీతత్తైయుమ్ కణ్డు కాప్పిడుకిఱార్ "తుయ్యమార్బుమ్ పురినూలుమ్" ఎన్ఱు. మార్బుక్కు త్తూయ్మైయావదు "[25]

(స్వయముగా) స్వీకరించిన, గొప్ప రూపమునుకల చంద్రునివలె అను పూర్వదినచర్యలోని సూక్తివలన శ్రీమణవాళమహామునుల రూపము చంద్రుని వంటిదని తెలియుచున్నది కదా! **"ఈనమిలాద ఇళఞాయిఱారుమ్ ఎழிలుమ్ శెక్కర్ వానముమొత్త తువరాడైయుమ్"** (న్యూనతలేని, లేత్రాయముతో వెలుగొందు రమ్యమైన జఘన ప్రదేశము, ప్రకాశించు ఎఱ్ఱని ఆకాశమువలె (మేఘమువలె) నున్న కాషాయవస్త్రము), అనుచు ప్రస్తుతస్తుతికర్త మణవాళమహామునుల విషయమున నుడివిన **"అమలనాదిపిరాన్"** అను ప్రబంధములోని సూక్తినిబట్టి, **"ఆతామ్రవిమలామ్బరమ్"** (ఎఱ్ఱని దోషరహితమైన వస్త్రమును కలవారిని) అను పూర్వదినచర్యలోని సూక్తిని బట్టియు నడుమునకు అలంకరింపబడిన వస్త్రముయొక్క శోభ మిక్కిలి ఆశ్చర్యకరముగా నుండును అని తెలియుచున్నది. దీనివలన **"పీతకవాడైపిరానార్ పిరమగురువాకి"** (పీతాంబరధారియగు ప్రభువు పరమాచార్యులై) అను పెరియాழ்వార్లు వచించినట్లు సాక్షాత్తు భగవానుడే ఈ రూపమున వచ్చినట్లు తోచును.

కాషాయాంబర శోభను వర్ణించిన పిదప, దానికి పైన ఉన్నదియు, చూచువారిని తడబడునట్లు చేయగల్గినదగు నాభీసౌందర్యమును దర్శించి, ఆ అందమునకు మంగళాశాసనమును **"తిరునాబి వాழிయే"** అనుచు కవి పల్కుచున్నారు. కాషాయవస్త్రముతో చేరి నాభియుండుటచే వెంటనే నాభిని పొగడుచున్నారు. తిరుప్పాణాழ்వార్లను అమలనాది పిరాన్ ప్రబంధమున **"అన్దిపోల్ నిఱత్తాడై"** (సంధ్య వలె ఎఱ్ఱని కాంతిని కల్గిన పీతాంబరము) అని స్తుతించిన పిమ్మట **"ఉన్దిమేలదన్రో"** (ఆ పిమ్మట నాభి) అనుచు నాభిని స్తుతించిరి కదా! నాభి మిగిలిన అవయవముల కంటే మిక్కిలి అందమైనది. **"అழகాఱ్ఱిల్ తికழ் శుழி"** (సౌందర్యప్రవాహములో వెలుగు సుడి) వలె నాభి అను సుడి కనుపించును. సౌందర్యసముద్రము ఇఱుకైన చోట బంధింపబడినచో అపుడు ఏర్పడు సుడివలెనున్న నాభిని దర్శించిన వీరు దానిని పొగడక ఉండలేరు కదా! మఱియు ఈ నాభి స్త్రీల నాభియందు పరిభ్రమించు మనస్సును మరలించి, తనయందు వ్యామోహపడునట్లు చేయగల్గినదైయుండును.

అనంతరము నాభికి పైభాగమున నున్నది, విశాలమై, సుందరమైయున్నదగు వక్షఃస్థలమును, దానితో చేరియున్న యజ్ఞోపవీతమును దర్శించి, వానికి మంగళాశాసనమును **"తుయ్యమార్బుమ్ పురినూలుమ్ వాழிయే"** అనుచు చేయుచున్నారు. **'తుయ్య'** అనగా పవిత్రమైనదని అర్థము. వక్షఃస్థలమునకు గల పవిత్రత ఏమనగా **"హృదయేనోద్వహన్ హరిమ్"** (వక్షఃస్థలముతో

---

19. పాదాదికేశమాలై -3
20. -పూర్వదినచర్యా-5
21. పెరియాழ்వార్తిరుమొழி -5-2-1
22. -అమలనాదిపిరాన్ -3
23. అమలనాదిపిరాన్ -3
24. పాదాదికేశమాలై -5
25. విష్ణుపురాణమ్ -1.19.12

హృదయేనోద్వహన్" ఎన్ఱు "[26]నెఞ్జత్తు ప్పేరాదు నిఱ్కుమ్ పెరుమానై"ఉడైత్తాకై. అత్తాలే అవర్కళ్హృదయమ్ సౌమ్యరూపమాయ్ ఇరుక్కుమ్. అవ్వళవుమన్ఱియిలే, "[27]మార్వమెన్బదోర్ కోయిలిలే మాదవనెన్ఱుమ్ దెయ్వమ్" ఎన్గిఱపడియే ఇవర్తిరువుళ్ళత్తై క్కోయిలాక క్కొణ్డు "[28]అరవిన్దప్పావైయుమ్ తానుమాక" శేర్త్తియుడనేయాయ్ఱ్ఱు అవన్ ఎழுన్దరుళి యిరుప్పదు. విశేషిత్తు, వక్షఃస్థలమ్ మాదవస్థానమాకైయాలే ఉళ్ళోడు పుఱమ్బోడు వాశియఱ మాదవన్ ఉఱైయుమిడమాయ్ఱ్ఱు. "[29]మఙ్గళమ్ మాధవారామమనఃపద్మాయ మఙ్గళమ్"ఎన్ఱుమ్, "[30]శ్రీమత్సున్దర జామాతృమునిమానసవాసినే ... శ్రీనివాసాయ" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవదిఱే. అవన్దాన్ అనన్య ప్రయోజనరుడైయ హృదయఙ్గళిలుమ్, ఆచార్యపరతంత్రరుడైయ హృదయఙ్గళిలుమ్ ఆయ్ఱ్ఱు అత్యాదరత్తుడనే ఎழுన్దరుళియిరుప్పదు. "[31]విణ్ణాట్టిల్ శాలవిరుమ్బుమే వేఱొన్ఱై యెణ్ణాదార్ నెఞ్జత్తిరుప్పు.", "[32]తన్నారియన్ పొరుట్టా చ్చఙ్గఱ్పిత్తియ్వర్ నెఞ్జెన్నాళుమ్ మాలుక్కిడమ్" ఎన్నక్కడవదిఱే. అన్ద అనన్యప్రయోజనత్తైయుమ్, ఆచార్యపరతంత్రత్తైయుమ్ ఆయ్త్తు ఇఙ్గు త్తూయ్మైయాక చ్చొల్లుకిఱదు. అదుక్కుమేలే, "[33]అழகారు మెతిరాశర్ క్కన్బుడైయాన్" ఎన్నుమ్బడి ఇవర్తిరువుళ్ళమ్ ప్రావణ్యత్తై యుడైత్తాయిరుక్కైయాలే "[34]ఇన్ఱవన్ వన్దిరుప్పిడమ్ ఎన్ఱన్ ఇదయత్తుళ్ళే తనక్కిన్బుఱవే" ఎన్గిఱపడియే పరమహంసరాన

హరిని దాల్చువాడై) అను విధమున, **"నెఞ్జత్తు ప్పేరాదు నిఱ్కుమ్ పెరుమానై"** (భక్తుల హృదయమును విడువక నిలచియుండు స్వామిని) అని పొగడబడు స్వామిని కల్గియుండుటయే. అందువలన భక్తుల హృదయము సౌమ్యమైయుండును. అదియును కాక, **"మార్వమెన్బదోర్ కోయిలిలే మాదవనెన్ఱుమ్ దెయ్వమ్"** (హృదయమను అద్వితీయమైన ఆలయమున మాధవుడను దైవము) అని పెరియాழ்వార్లు పల్కినట్లు, మణవాళమహామునుల హృదయమును కోవెలగా చేసికొని భగవానుడు **"అరవిన్దప్పావైయుమ్ తానుమాన"** (లక్ష్మీదేవియు, తానును) అను విధముగా లక్ష్మీదేవితో కలసి నిత్యనివాసముండును. ద్వాదశోర్ధ్వ పుండ్రములలో హృదయస్థానమున పుండ్రము మాధవనామముతో ధరింపబడును. కావున మహామునుల హృదయము లోపల, బయటకూడ మాధవునకు నివాసస్థానము. ఇందులకనుగుణముగా **"మంగళం మాధవారామమనఃపద్మాయ మంగళమ్"** (మాధవునకు నివాసస్థానముగానున్న మనస్సు అను పద్మమును కల్గిన మణవాళమహామునులకు మంగళము), **"శ్రీమత్సుందరజామాతృమునిమానసవాసినే... శ్రీనివాసాయ మంగళం"** (శ్రీమణవాళమహామునుల మనస్సును నివాసముగా కల్గిన శ్రీనివాసునకు మంగళము) వంటి సూక్తులు స్మరణీయములు. భగవత్కైంకర్యముకంటే వేరు ప్రాప్యమును కోరని అనన్యప్రయోజనపరుల హృదయమున, ఆచార్యపరతంత్రుల హృదయమున భగవానుడు మిక్కిలి ఆదరముతో నివసించును. ఈ విషయమును అరుళాళప్పెరుమాళ్ ఎమ్బెరుమానార్ అను ఆచార్యులు జ్ఞానసారమను ప్రబంధమున **"విణ్ణాట్టిల్ శాలవిరుమ్బుమే వేఱొన్ఱై యెణ్ణాదార్ నెఞ్జత్తిరుప్పు"** (తనను తప్ప వేరు ప్రయోజనమును ఆశింపని వారి మనస్సుననుండుటను, పరమపదము నందుండుటకంటే మిక్కిలి కోరును కదా) అని, **"తన్నారియన్ పొరుట్టా చ్చఙ్గఱ్పిత్తియ్వర్ నెఞ్జెన్నాళుమ్ మాలుక్కిడమ్"** (తమ సర్వస్వము స్వాచార్యుల కొఱకేనని సంకల్పించువారి మనస్సు భగవానునకు ఎప్పటికిని నివాసస్థానము) అని పల్కుట ద్వారా తెలియజేసిరి. కావున **"తుయ్యమార్బుమ్"** అనునపుడు **"తుయ్య"** అను పదముచే చెప్పబడిన పవిత్రత ఏమనగా- భగవానుని కంటే వేరొకటి ప్రాప్యము తలపకపోవుట, ఆచార్యులే ప్రధానముగా తలచుటయును. అంతియే కాక, **"అழகారుమ్ ఎతిరాశర్క్కన్బుడైయాన్ వాழிయే"** (సౌందర్యము నిండిన యతీంద్రుల పట్ల ప్రేమను కల్గిన మణవాళ మహామునులకు మంగళము) అనునట్లు, భగవద్రామానుజులపట్ల వీరి మనస్సు ప్రావణ్యమును కల్గియున్నదగుటచే, **"ఇన్ఱవన్ వన్దిరుప్పిడమ్ ఎన్ఱన్ ఇదయత్తుళ్ళే తనక్కిన్బుఱవే"** (ఆ భగవద్రామానుజులు వచ్చి, తమకు సుఖము కల్గునట్లు నివసించు నెలవు నా హృదయమునందు కలదు) అను విధముగా పరమహంస అగు రామానుజులు వేంచేసియుండు మానసపద్మమును మణవాళమహామునుల హృదయము

26. మూన్ఱామ్‌తిరువన్దాది -81
27. పెరియాழ்వార్‌తిరుమొழி -4.5.3
28. పెరియాழ்వార్‌తిరుమొழி -5.2.10
29.
30. వేఙ్కటేశమఙ్గళమ్
31. జ్ఞానసారమ్ -9
32. జ్ఞానసారమ్ -9
33. మణవాళమామునివాழிత్తిరునామము
34. ఇరామానుశనూఱ్ఱన్దాది -106

ఎమ్బెరుమానార్ ఎఴున్దరుళి యిరుక్కిఱ మానసపద్మాసనత్తై యుడైయదా యిరుక్కుమ్. రాగాదిదూషితమాన చిత్తత్తిల్ అవన్ అనాస్పదియాయిరుక్కుమాపోలే, అంగరాగరంజితమాన ఇవరుడైయ హృదయత్తిలుమ్ ఆస్పదియాయన్ఱియిరానాయ్‌త్తు. ఇప్పడి యివన్ ఎఴున్దరుళి యిరుక్కైయాలే సౌమ్యజామాతృమునియుడైయ హృదయమ్ అత్యంత సౌమ్యరూపమాయిరుక్కుమ్ ఎన్డై. ఆకైయాల్, "[35]నిన్‌వలమార్బినిల్ వాழ్గిన్ఱ మఙ్గైయుమ్ పల్లాణ్డు "ఎన్గిఱపడియే ఇవరుమ్ ఇరువరుమాన శేర్‌త్తిక్కు ఇరుప్పిడమాన తిరుమార్బై "తుయ్యమార్బమ్ పురినూలుమ్ వాழ్గి" ఎన్ఱు మంగళాశాసనమ్ పణ్ణుకిఱారాకవుమామ్. ఇవర్ మానసవాసియాయిరుక్కిఱవనుమ్ "[36]పులమ్ పురి నూలవని" ఱే. "[37]అలర్‌మేల్‌మఙ్గై– యుఱైమార్బ" నెన్డైయాలే అమ్మావొరుత్తిక్కిడముడైత్తాయాయ్‌త్తు అమ్మార్బు. ఇమ్మార్బు ఇరువర్‌క్కుమ్ ఇడైముడైత్తాయిరుక్కుమ్. "[38]తిరుమాఱ్కరవు" ఇత్యాది. "[39]మంగళం పన్నగేంద్రాయ", "[40]అనంతనామినంత్వేష(నం) మణవాళమహామునిమ్" ఎన్నక్కడవదిఱే.

అథవా, **(తుయ్యమార్బుమ్)** "[41]శుభేన మనసా ధ్యాతమ్" ఎన్గిఱపడియే ఆశ్రితరుడైయ అపరాధఙ్గళై ప్పొఱుత్తు, అవర్‌కళుక్కెప్పోదుమొక్క నన్మైయై చ్చిన్దిక్కిఱ సౌహార్దత్తై ఉడైత్తాకై. "[42]ఉరసా ధారయామాస" ఎన్ఱుమ్, "[43]నన్నెఞ్జవణ్ణమ్" ఎన్ఱుమ్

కల్గియున్నది. లౌకికరాగములచే దూషితమైన చిత్తమున భగవానుడు ఉన్నను, విధిలేక ఉన్నట్లుండును. కాని అంగరాగరంజితమైన (మైపూతలచే శోభిల్లచేయబడిన అని, భగవానుని దివ్యావయవముల యందలి ప్రేమతో నిండియున్న అని రెండర్థములు ఈ సమాసమువలన కల్గును.) మణవాళమహామునుల మనస్సున నెలకొన్న స్వామి అనాస్పదిగా నుండడు. కావున భగవానునకు నివాసమగు మణవాళమహామునుల హృదయము మిక్కిలి సౌమ్యరూపమును కల్గియుండును. ఇందుచే **"నిన్ వలమార్బినిల్ వాழ్గిన్ఱ మఙ్గైయుమ్ పల్లాణ్డు"** (నీ వక్షస్సున కుడివైపున నెలకొన్న లక్ష్మికి మంగళము) అని పెరియాழ్వార్లు మంగళమును లక్ష్మీలక్ష్మీనాథుల కలయికకు పాడినట్లే, కవి ఇచట దివ్యదంపతుల కలయికకు స్థానమైన మణవాళమహామునుల వక్షఃస్థలమునకు **"తుయ్యమార్బమ్ పురినూలుమ్ వాழ్గి"** అని మంగళమును పల్కుచున్నారనియు చెప్పవచ్చును. మణవాళమహామునుల మనస్సున నివసించు స్వామికూడ **"పులమ్ పురినూలవన్"** (తమను దర్శించువారి ఇంద్రియములకు మైకమును కల్గించు యజ్ఞోపవీతమును కలవాడు) అని తిరుమఙ్గైమన్నన్ స్తుతించినట్లు గొప్ప యజ్ఞోపవీతమును దాల్చినవాడు కదా! భగవానుని వక్షఃస్థలమున **"అలర్‌మేల్ మఙ్గైయుఱైమార్బన్"** (పద్మనివాసిని నిత్యవాసము చేయు వక్షఃస్థలమును కలవాడు) అనునట్లు లక్ష్మీదేవికి ఒక్కతెకే స్థానము కలదు. కాని, మణవాళ మహామునుల వక్షఃస్థలము దివ్యదంపతుల కిద్దరికిని చోటిచ్చినది. **"శెన్ఱాల్ కుడైయామ్ ఇరున్దాల్ శిఙ్గాశనమామ్...తిరుమాఱ్కరవు"** (లక్ష్మీపతికి తాను వేంచేయునపుడు గొడుగుగా, నిలచియున్నపుడు సింహాసనముగా) అని భూతయోగి (పొయ్‌కై ఆழ్వార్లు) పల్కినట్లు ఆదిశేషులు దివ్యదంపతులకు అన్నివిధములైన కైంకర్యములను చేయునని పల్కిరి. శ్రీమణవాళ మహామునులు **"మంగళం పన్నగేంద్రాయ"** (పన్నగపతికి మంగళము) అని, **"అనంతనామినంత్వేనం మణవాళమహామునిమ్"** (అనంతుడను పేరుగల మణవాళమహామునులను) అని కీర్తింపబడుటచే ఆదిశేషుల అవతారము. కావున వారి హృదయము దివ్యదంపతులకు ఇద్దఱికి సింహాసనమగుటలో ఆశ్చర్యము లేదు.

లేక, **"తుయ్య మార్బు"** అనుటకు **"శుభేన మనసా ధ్యాతమ్"** (అక్లిష్టకర్ముడగు శ్రీకృష్ణునిచే బృందావనము మంగళకరమైన మనస్సుతో ధ్యానింపబడినది) అనువిధముగా భగవానుని హృదయము భక్తుల అపరాధములను సహించి, ఎల్లప్పుడును వారి హితమును గూర్చి చింతించు సౌహార్దమును కల్గియుండునట్లే, శ్రీమణవాళమహామునుల హృదయముకూడ అట్టి సౌహార్దమును కల్గియున్నదని చెప్పవచ్చును. భగవానుని హృదయము **"ఉరసా ధారయామాస"** (అర్జునునిపై భగదత్తుడు ప్రయోగించిన బాణమును శ్రీకృష్ణుడు తన వక్షఃస్థలమున ధరించెను) అనునట్లు ఆశ్రితుల అనిష్టనివారణము, **"నన్నెఞ్జవణ్ణమ్"** (ఆశ్రితుల విషయమున సౌహార్దమును కల్గిన తల్లి) అనునట్లు ఇష్టప్రాపకత్వము అను రెండింటిని తాను స్వయముగా చేయునట్లే, సౌహార్దగుణ కార్యములగు

---

35. తిరుప్పల్లాణ్డు -2
36. పెరియతిరుమొழி -9.9.9
37. తిరువాయ్‌మొழி -6-10-10
38. ముదల్‌తిరువన్దాది -7
39.
40.
41. విష్ణుపురాణమ్ -5.6-28
42. మహాభారతమ్-
43. పెరియతిరుమొழி-7-2-7

శొల్లుకిఱపడియే ఇవ్వైయిరణ్డుక్కుమ్ తానేయాయిరుక్కై. **(తుయ్యమార్బుమ్ పురినూలుమ్)** "[44]ఏరారుమ్ శెయ్యవడివు" ఎన్నుమాపోలే ఇఙ్గుమ్ యావద్భోగత్తై పఱ్ఱి చ్చొల్లవుమామ్. "[45]మన్దరగిరిమథిత మహార్ణవోదీర్ణ ఫేనపాండరసుందరసుకుమారదివ్యవిగ్రహ" ఎన్గిఱతే ఇరుప్పదు. ఆక, ఇవఱ్ఱాల్ శొల్లిఱ్ఱాయిత్తు బాహ్యాభ్యంతరశుచి ఎన్గై. ఇని, తిరుమార్బోడు శేర్న్దిఱతే తిరుయజ్ఞోపవీత మిరుప్పదు. "[46]తామరైత్తారిడఙ్కొణ్డమార్వుమ్ వణ్పురినూలుమ్", అప్పడియోడే శేర్న్ద తిరుయజ్ఞోపవీతమ్. (పడి=విగ్రహమ్).

(తుయ్యమార్బుమ్ పురినూలుమ్) "[47]తుషారకరకరనికరవిశదతరవిమలోపవీత పరిశోభితవిశాలవక్షఃస్థల"ఎన్గిఱపడియే చన్ద్రనుక్కు క్కిరణఙ్గళ్ తేజస్కరమానాప్పోలేయాయ్త్తు, తిరుమార్బుక్కు త్తిరుయజ్ఞోపవీత మిరుప్పదు. "[48]శోభితం యజ్ఞసూత్రేణ" ఎన్నక్కడవదిఱే. అన్గిక్కే, ఇమ్ముమ్నూలాన మెయ్న్నూలాలేయిఱే పొయ్న్నూల్కళైయుమ్, కళ్లనూల్కళైయుమ్ కరుమమన్ఱు కట్టిప్పదు.

అనిష్టనివారణమును, ఇష్టప్రాపణమును చేయునది మణవాళమహామునుల హృదయమని తాత్పర్యము, లేక, **"ఏరారుమ్ శెయ్యవడివు"** (లావణ్యముతో నిండిన ఎఱ్ఱని దేహము) అని మణవాళమహామునులు భగవద్రామానుజులపట్ల అనుసంధించిన భావమును కవి మణవాళమహామునుల లావణ్యశోభావిషయమున అనుసంధించిరని చెప్పవచ్చును. (ఈ అన్వయమున **"మార్బు"** అనుపదముచే దివ్యదేహము అంతయు లక్షింపబడినదని, **'తుయ్య'** అనుటచే లావణ్యమువలనకల్గిన శోభ లక్షింపబడినదని చెప్పవచ్చును) "**మందరగిరిమథిత మహార్ణవోద్గీర్ణఫేనపాండరసుందరసుకుమారదివ్యవిగ్రహ"** (మందర పర్వతముచే మథింపబడిన మహాసముద్రమునుండి బయటకువచ్చిన నుఱుగువలె తెల్లని, అందమైన, సుకుమారమైన, దివ్యమైన రూపమును కలవాడా) అని స్తుతింపబడిన విధముగా మణవాళమహామునుల రూపము మిక్కిలి రమణీయమైయుండును. కావున పైవివరణములవలన శ్రీమణవాళమహామునుల హృదయము బాహ్యమైన, ఆభ్యంతరమైన శుచిత్వమును కల్గియున్నదని చెప్పబడినది. యజ్ఞోపవీతము వక్షఃస్థలముతో కలసియుండుటచే, వక్షఃస్థలమునకు పిమ్మట యజ్ఞోపవీతమును కీర్తించుచున్నారు. **"తామరైత్తారిడఙ్కొణ్డ మార్బుమ్ వణ్పురినూలుమ్"** (తామరపూసలమాల నెలకొన్నియున్న వక్షఃస్థలము, అందమైన యజ్ఞోపవీతము) అని మణవాళమహామునులనుగూర్చిన పాదాదికేశమాలలో ఈరెండింటియొక్క కలయిక స్తుతింవబడుట గమనింపతగినది.

(తుయ్యమార్బుమ్ పురినూలుమ్) "తుషారకరకరనికర విశదతరవిమలోపవీత పరిశోభిత విశాలవక్షఃస్థల" (చంద్రుని కిరణముల సమూహమువలె మిక్కిలి స్పష్టమైన, స్వచ్ఛమైన యజ్ఞోపవీతముచే శోభిల్లు, విశాలమైన వక్షఃస్థలమును కలవాడా) అనిస్తుతింపబడినవిధముగా చంద్రునకు కిరణములవలె మణవాళమహామునుల వక్షఃస్థలమునకు యజ్ఞోపవీతము తేజస్సును కల్గించునదియై యున్నవి. **"శోభితం యజ్ఞసూత్రేణ"** అని పూర్వదినచర్య స్తోత్రమున వక్షఃస్థలము యజ్ఞోపవీతముచే ప్రకాశింపచేయబడినదని వర్ణింపబడినదికదా ! లేక, మూడుపోగులనుకల యజ్ఞోపవీతమను నిజమైన సూత్రముతో అసత్యములైన సూత్రములును, చోరసూత్రములును సత్యములుకావని మణవాళమహామునులు నిరసించుటచే **'పురినూలుమ్ వాழ்ి'** అని మంగళాశాసనమును చేయుచున్నారనియు చెప్పనగును. **"ఇమ్ముమ్నూలాన మెయ్న్నూలాలేయిఱే పొయ్న్నూల్కళైయుమ్, కళ్లనూల్కళైయుమ్ కట్టిప్పదు"**- అను వ్యాఖ్యానపంక్తి మిక్కిలి రస్యము. **"మున్నూల్"** అనుటకు మూడు పోగులనుకల యజ్ఞోపవీతము అని,మూడువిధములైన- అనగా-భేద,అభేద,ఘటకశ్రుతులని అర్థము. **"నూల్"** అను తమిళపదమునకు నూలుపోగు,అనగా యజ్ఞోపవీతము అని, శాస్త్రమనియు అర్థములుకలవు. అట్లే, **"మెయ్న్నూల్"** అనుటకు శాస్త్రసమ్మతమైన యజ్ఞోపవీతములని, భ్రమవిప్రలంభాదిదోషములులేని శాస్త్రమనియు అర్థము. **"పొయ్న్నూల్"** అనుటకు శాస్త్రవిహితముకాని ఒకేనూలుపోగును కల్గిన యజ్ఞోపవీతము అని, బ్రహ్మతప్ప మిగిలినదంతయు మిథ్య అను అద్వైతశాస్త్రము అని, నాస్తికవాదమును ప్రతిపాదించు మతములు అనియు అర్థము.) కావున మణవాళమహామునులు మూడు పోగులను కల్గిన యజ్ఞోపవీతమును

---

44. ఆర్తిప్రబంధమ్ -30
45.
46. పాదాదికేశమాలై -5
47. ?
48. పూర్వదినచర్యా -6

"[49]వకుళధవళమాలావక్షఃసమ్ వేదబాహ్యప్రబలసమయవాదచ్ఛేదనమ్" ఎన్నక్కడవదిఱే. తమ్ముడైయ బ్రహ్మసూత్రత్తాలేయిఱే ఇవనుడైయ కామసూత్రజ్ఞళై క్కళ్రిప్పదు. [49A]రాజేన్ద్రశోళ్రనిలే బాహ్యరుడైయ సజ్ఞత్తాలే శిఖాయజ్ఞోపవీతజ్ఞళై క్కళ్రిత్త బ్రాహ్మణపుత్రన్ ఆళ్ర్వానై క్కణ్డు, మీణ్డుమ్ అవఱ్ఱై ధరిత్తువర, అవన్ పితావానవన్ "ఆళ్ర్వానై క్కణ్డాయాకాదే" ఎన్నారిఱే.

ఇని. త్తిరుమార్వోడు శేర్న్ద తిరుత్తోళ్కళుక్కు అరణ్ శెయ్కిఱార్. **(తిరుత్తోళిణై వాళ్రియే)** "[50]మల్లాణ్డ తిణ్డోళుక్కు" పల్లాణ్డు ఎన్నుమాపోలే. **(శున్దరత్తిరుత్తోళిణై)** "[51]భుజద్వయవిధృత విశదతరశంఖచక్రలాంఛన" జ్ఞళై ఉడైత్తాయాయ్త్తు త్తిరుత్తోళ్కళ్ ఇరుప్పదు. "[52]తోళార్ శుదర్ తికిరి శఙ్గుడైయ శున్దరని"ఱే అవన్దాన్. "[53]శిఙ్గారమాలై త్తిరుత్తోళ్కళుమ్,అదిలే తికళ్రుమ్ శఙ్గాళ్రియుమ్" ఎన్ఱు అనుభావ్యమాయిఱే ఇరుప్పదు. **(తోళిణై)** "[54]ఎప్పోదుమ్ కైకళ్రలా నేమియాన్" ఎన్గిఅపడియే ఇవర్క్కు

దాల్చుట ద్వారా యజ్ఞోపవీతమే ధరింపని నాస్తిక సన్యాసులను, ఒకే పోగును కల్గిన యజ్ఞోపవీతమును దాల్చు అద్వైత సన్యాసులను నిరసించిరని ప్రస్తుతార్థము. మూడువిధములైన శ్రుతులను సమర్థవంతముగా నిర్వహించుటద్వారా నాస్తికమతములను, అద్వైతమతమును నిరసించిరని హృదయము) **"వకుళధవళమాలావక్షసం వేదబాహ్యప్రబలసమయవాదచ్ఛేదనం పూజనీయమ్, విపులకురుకనాథం కారిసూనుం కవీశం శరణముపగతోఽహం చక్రహస్తేభచక్రమ్"**అనుచు పూర్వాచార్యులు పల్కినట్లు తెల్లని వకుళమాలికలను దాల్చు ఆళ్ర్వార్ల వక్షఃస్థలము ప్రబలములైన నాస్తికవాదములను నిరసించినట్లే, తెల్లని యజ్ఞోపవీతమును దాల్చు మణవాళమహామునుల వక్షఃస్థలము నాస్తికసన్యాసులను నిరసించినదని భావము. మణవాళమహామునులు బ్రహ్మసూత్రమను పేరుకల్గిన యజ్ఞోపవీతముతో భక్తుల కామసూత్రములను ఛేదింతురు. రాజేంద్రచోళపురమున నాస్తికవాదులతో స్నేహముచేసిన బ్రాహ్మణయువకుడొకడు శిఖాయజ్ఞోపవీతములను విసర్జించెను. కొంతకాలమైన పిదప అతడు ఒకనాడు కూరత్తాళ్ర్వాన్ వైదికవేషసౌందర్యమును చూచి, ఆకర్షితుడై పూర్వమువలెనే శిఖను, యజ్ఞోపవీతమును ధరింపసాగెను. అపుడతని తండ్రి కుమారునితో "ఓయీ! నీవు కూరేశులను దర్శించితివా ఏమి! " అని అడిగెను. కూరేశులు దాల్చిన శిఖాయజ్ఞోపవీతముల సౌందర్యము బ్రాహ్మణయువకుని నాస్తికభావమును మార్చినట్లే, మణవాళమహామునుల యజ్ఞోపవీతసౌందర్యము నాస్తికుల భావమును నిరసించెను.

అనంతరము వక్షఃస్థలముతో సంబంధమును కల్గియున్న బాహువులకు మంగళాశాసనమును **"శుందర తిరుత్తోళిణై వాళ్రియే"** అనుచు చేయుచున్నారు.(**'అరణ్'** అనగా కోట. కోట రక్షకమైనట్లే, మంగళాశాసనమును రక్షకము కావున, అరణ్ అను పదముచే మంగళాశాసనము లక్షింపబడినది.) పెరియాళ్ర్వార్లు భగవానుని బాహువులకు **"మల్లాణ్డ తిణ్డోళ్"** (మల్లులను జయించిన బలిష్ఠములైన బాహువులను కల్గిన మణివర్ణా!నీకు మంగళము) అని మంగళమును పల్కినట్లే, కవి మణవాళమహామునుల బాహువులకు మంగళమును ఆశాసించుచున్నారు. బాహువులకు సౌందర్య మేమనగా - **''భుజద్వయ విధృతవిశదతరశంఖచక్రలాంఛన"** అనునట్లు రెండు భుజములయందు మిక్కిలి స్పష్టముగా కన్పించునట్లు శంఖచక్రముల లాంఛనములను కల్గియుండుటయే. భగవానుని భుజములు **"తోళార్ శుదర్ తికిరి శఙ్గుడైయ శున్దరన్ "**(ప్రకాశముకల సుదర్శనమును, పాంచజన్యమను శంఖమును ధరించిన భుజములనుకల సుందరుడు) అనునట్లు శంఖచక్రములచే సుందరములు. అట్లే, మణవాళమహామునుల భుజములును శంఖచక్రలాంఛనములచే సుందరములు. ఈవిషయము పాదాదికేశమాలై అను ప్రబంధమున **" శిఙ్గారమాలై త్తిరుత్తోళ్ కళుమ్, అదిలే తికళ్రుమ్ శఙ్గాళ్రియుమ్"** (అందమైన తులసిమాలను కల్గిన భుజములను, అందు ప్రకాశించు శంఖచక్రములను) అని వర్ణింపబడినది. **"ఎప్పోదుమ్ కైళ్రలా నేమియాన్"** (ఎల్లప్పుడును చేతిని వీడని

---

49. నమ్మాళ్ర్వార్ల ముక్తకము(ఆఱాయిరప్పడి గురుపరంపరాప్రభావము)
49A. పెరియతిరుమొళ్రివ్యాఖ్యాన ప్రవేశము (8-1)
50. తిరుప్పల్లాణ్డు - 1
51.
52. జ్ఞానసారమ్ -7
53. పాదాదికేశమాలై -7
54. పెరియ తిరువన్దాది -87

త్తిరుత్తోళ్కళానవై ఎప్పొఴుదుమ్ శజ్ఞాఴి ఇలజ్ఞ పుయమాయిరుక్కైయాలే “[55]వలత్తుఱైయుమ్ శుదరాఴియుమ్ పాఞ్జశన్నియముమ్” ఇజ్ఞుమ్ ఉణ్డాయిరుక్కై . అన్టిక్కే, తిరుత్తోళ్కళ్తాన్ భగవల్లాంఛనత్తిల్ ప్రమాణముమాయ్, అపవిత్రరై సుపవిత్రరాక్కియుమ్, దుర్వృత్తరై శుద్ధిమాన్కళాక్కియుమ్ పోరుమదాయిరుక్కుమ్.

అనన్తరమ్, తిరుత్తోళ్కళిల్ ఏకదేశమాన తిరుక్కైయైయుమ్, అదిలే ధరిత్త త్రిదణ్డత్తైయుమ్ కణ్డు, అదుక్కు త్తామ్ కడగాక నిఱ్కిరార్. **(కైయుమేన్దియ ముక్కోలుమ్ వాఴియే)** వెఱుమ్ కైదానే పోరుమాయ్త్తు ఆకర్షిక్కైక్కు. అదిలే తిదణ్డముమానాల్ అఴకిరట్టిక్క చ్చొల్లవేణ్డావితే, “[56]అజ్కైతలత్తిడై ఆఴికొణ్డాన్” ఎన్నుమాపోలే. “[57]కారుమ్, శురబియుమ్పోలే విళజ్ఞ కైత్తామరైయిలే శేర్న్దిరున్ద తణ్డుమ్ ”ఎన్టితే శేర్త్తి యిరుప్పదు. ఇక్కైకణ్డ ఇవరై క్కైవిట్టిరుక్కమాట్టారే. అన్టిక్కే , “[58]మున్దై మఱైత్తమిఴ్ విళక్కుమ్ ముత్తిరక్కై వాఴియే ” ఎన్గిఱపడియే తనదు తొణ్డక్కులమ్ శూఴవిరుక్క, అవర్కళుక్కు త్తమిఴ్వేదమాన తిరువాయ్మొఴియినుడైయ వర్థత్తై హస్తముద్రైయాలే ఉపదేశిత్తరుళువదుమ్ అనుభావ్యమాయితే ఇరుక్కు మివర్క్కు. “[59]ఉన్నిద్రపద్మసుభగా ముపదేశముద్రామ్”,

చక్రమును కల్గినవాడు) అనునట్లు భగవానుని భుజములలో నిత్యము శంఖచక్రములు ప్రకాశించునట్లే, మణవాళమహామునుల భుజములయందు నిత్యము శంఖచక్రములు ప్రకాశించుటచే, **“వలత్తుఱైయుమ్ శుదరాఴియుమ్ పాఞ్జశన్నియముమ్ పల్లాణ్డు”** అను భగవానుని మంగళాశాసనము మణవాళ మహామునుల విషయమునను అర్థవంతమే.(లేక) మణవాళమహామునుల భుజములు భగవానుని చిహ్నములను కల్గియుండుటలో ప్రమాణమై, అపవిత్రులైనవారిని మిక్కిలి పవిత్రులను గావించి,దుష్టవర్తమును కలవారిని సద్వర్తనము కలవారినిగా చేయునవియైయుండును

పిమ్మట దివ్యభుజములో ఒక భాగమైన దివ్యహస్తమును, అందు దాల్చిన త్రిదండమును దర్శించి, దానికి**“కైయు మేన్దియ ముక్కోలుమ్ వాఴియే”** అనుచు రక్షను చేయుచు న్నారు. (**“కడగ’** అను తమిళపదమునకు డాలు అని అర్థము. కావున **“కడకాక”** అనుటకు డాలు అగునట్లు అని అర్థము. అనగా డాలు ఏవిదముగా సైనికునకు రక్షఅగునో, అట్లే తాము మామునులకు రక్ష చేయుచున్నారని తాత్పర్యము) **(కైయు మేన్దియ ముక్కోలుమ్ వాఴియే)** – (ఏఆభరణము లేకున్నను) కేవలము హస్తముద్ర చాలును ఆకర్షించుటకు, ఇక ఆహస్తమునందు త్రిదండమున్నచో అందము రెండింతలగుటను చెప్పనక్కరఅలేదుకదా **“అజ్కైత్తలత్తిడై ఆఴికొణ్డాన్”** (అందమైన కరతలమును స్థానముగా గ్రహించెను) అని (గోదాదేవి) అనునట్లు. **“కారుమ్, శురబియుమ్పోలే విళజ్ఞ కైత్తామరైయిలే శేర్న్దిరున్ద తణ్డుమ్** ”(మేఘము, కామధేనువులవలె (ఔదార్యముచే) ప్రకాశించు, తామరవంటి శ్రీహస్తములో చేరియున్న దండము) అని (ఈపాశురకర్తయే కీర్తించినట్లు శ్రీహస్తము, త్రిదండముల) కలయిక (మిక్కిలి ఆకర్షణీయమై) యుండునుకదా. (తమిళమున **“కైక్కణ్డ”** అనుటకు ప్రత్యక్షానుభవసిద్ధమైన అని అర్థము ప్రత్యక్షానుభవసిద్ధమైన వీరిని (త్రిదండమును) వీరు (వరవరమునులు) చేయివిడువలేరుకదా. (విడచియుండలేరుకదా! లేక, త్రిదండము, శ్రీహస్తముల కలయికలోని శోభను ప్రత్యక్షముగా అనుభవించిన అణ్ణన్ వీరిని, అనగా త్రిదండమును చేయివిడువరుకదా) ఎల్లప్పుడు త్రిదండమును దాల్చియుందురుకదా) . లేక,**“మున్దై మఱైత్తమిఴ్ విళక్కుమ్ ముత్తిరక్కై వాఴియే ”** (ప్రాచీన తమిళవేదమును వ్యాఖ్యానించు జ్ఞానముద్రను కల హస్తమునకు మంగళము) అనునట్లు తన దాసవర్గము (తనచుట్టును) పరివేష్ఠించియుండగా వారికి తమిళవేదమైన తిరువాయ్మొఴియొక్క అర్థమును హస్తముద్రతో ఉపదేశించుటయు వీరికి (అణ్ణన్‌కు బుద్ధిస్థమగుటచే ఆముద్ర) భోగ్యమైయుండును కదా! **“ఉన్నిద్రపద్మసుభగా ముపదేశముద్రామ్”** (వికసించిన పద్మమువలెనున్న అందమైన ఉపదేశముద్రను) అని వేదాంతదేశికులచే), “**ఎఴిల్ ఞానముత్తిరై వాఴియే**” (వేదాంతార్థములను ప్రకాశింపచేయు జ్ఞానముద్ర వర్ధిల్లుగాక!) అని (వరవరమునులచే

55. తిరుప్పల్లాణ్డు -1
56. నాయ్చ్చియార్ తిరుమొఴి -12-4
57. పాదాదికేశమాలై -5
58. మణవాళమహాముని వాఴిత్తిరునామము
59. యతిరాజసప్తతి - 25

“[60]ఎట్రిల్ ఞానముత్తిరై వాళ్ళియే” ఎన్ను శొల్లక్కడవదిఱే. **(ఏన్దియ)** పూవేన్దినాప్పోలేయిరుక్కై.

(కైయుమేన్దియ ముక్కోలుమ్ వాళ్ళియే) “[61]నిన్కైయిల్ వేల్ పోఱ్ఱి.” ఎన్నుమాపోలే. అన్రిక్కే , “[62]కమల కరవిధృతత్రిదండదర్శనద్రుత సమస్తపాషండసుదూరపరిహృతనిజావసథ” ఎన్ను ఒరుక్కోలార్ తుడక్కమానారై యెల్లామ్ ఓట్టుమదాయిరుక్కుమ్.

(కరుణై పొజ్గియ కణ్ణిణై వాళ్ళియే) కణ్ కాణ కైవిట్టార్. “[63]కార్పోలుమ్ శెజ్కైయుత్తై ముక్కోలుమ్ వాళ్ళియే, “కరుణై కుడికొణ్డరుళుమ్ కణ్ణిణై వాళ్ళియే” ఎన్ను తిరుక్కైక్కు అనన్తరభావియాయ్ ప్పేశువదు తిరుక్కణ్గళైయిఱే, తిరుక్కైకళాలే స్పర్శిత్తరుళిన పిన్పిఱే తిరుక్కణ్గళాలే కటాక్షిత్తు, రక్షిత్తరుళువదు.

(కరుణై పొజ్గియ కణ్ణిణై) కరుణైక్కడలాన ఇవరుడైయ కృపై పెరుకుమ్ ఆనైత్తాళ్ ఇరుక్కుమపడి. “[64]నిరన్తరకరుణామృతతరఙ్గిణీప్రార్థితాపాఙ్గై రనుకూల మభిషించ” ఎన్నాఱిరే. ఇవరైప్పోలే కణ్ణుడైయార్ ఒరువరుమ్ ఇల్లైయే! ఇవర్ కణ్ణిఱే ఎల్లార్క్కుమ్ కళైకణ్. కణ్ణరుళాలేయిఱే ఎల్లారైయుమ్ రక్షిత్తరుళువదు.

భగవద్రామానుజుల విషయమున) చెప్పబడుచున్నదికదా! **(ఏన్దియ)** (అను శబ్దప్రయోగమునుబట్టి) చేతిలో దండమును దాల్చుట పూవు ధరించినట్లు (మిక్కిలి భోగ్యమైయుండుట) స్ఫురించుచున్నది.

(కైయు మేన్దియ ముక్కోలుమ్ వాళ్ళియే) – “నిన్కైయిల్ వేల్ పోఱ్ఱి.” (నీ చేతిలోని వేలాయుధమునకు మంగళము) అని గోదాదేవి శ్రీకృష్ణుని హస్తములోని వేలాయుధమునకు మంగళ మాశాసించినట్లే, వీరు వరవరమునుల శ్రీహస్తములోని త్రిదండమునకు మంగళము పల్కుచున్నారు.). లేక, **“కమలకరవిధృతత్రిదండదర్శనద్రుత సమస్తపాషండసుదూర–పరిహృతనిజావసథ”** (కరకమలములందు చక్కగా ధరింపబడిన) (తిదండముయొక్క దర్శనముచే మిక్కిలి వేగముగా పాషండ (నాస్తిక) వాదులందఱు మిగుల దూరముగా వీడిన నివాసమును కలవాడా! “(వరవరమునుల చేతిలోని త్రిదండమును చూచిన ఏకదండిప్రభృతి నాస్తికవాదులు భయముతో వరవరమునుల నివాసమును వీడి దూరముగా పోయిరి) అనునట్లు ఏకదండి సన్న్యాసులు మొదలగు(పాషండమతవాదులగు) వారిని అందఱిని పాఱదోలునదియై ఈత్రిదండమును దాల్చిన సన్నివేశముండును.

(కరుణై పొజ్గియ కణ్ణిణై వాళ్ళియే) నేత్రములను దర్శింపగానే హస్తమును విడచిరి. (కంటితో చూచుచుండగానే ఆశవదలిరి అని అర్థచమత్కారము) **“కార్పోలుమ్ శెజ్కైయుత్తై ముక్కోలుమ్ వాళ్ళియే, “కరుణై కుడికొణ్డరుళుమ్ కణ్ణిణై వాళ్ళియే”** (మేఘమువంటి ఉదారమైన, ఎర్రని, అందమైన చేతియందు నిత్యవాసముచేయు త్రిదండమునకు మంగళము), (దయ నిత్యనివాసముచేయు నేత్రద్వయమునకు మంగళము) అనుచు అభిజ్ఞులు శ్రీహస్తమునకు పిమ్మట నేత్రద్వయమునకు మంగళమాసించినట్లే. వీరును **“కైయు మేన్దియ ముక్కోలుమ్ వాళ్ళియే ”** అని మణవాళమహామునుల హస్తమునకు మంగళము పల్కిన పిదప నేత్రద్వయమునకు మంగళమును పల్కుచున్నారు. ఎందులకనగా, హస్తములతో స్పృశించిన పిదపనేకదా నేత్రములతో కటాక్షించి రక్షించునది. (కావున ఈక్రమము ఉచితము).

(కరుణై పొజ్గియ కణ్ణిణై) కరుణకు సముద్రమైన వీరి కరుణ ప్రవహించు కాలువలు ఉన్నవిధము ఇది. (అనగా– శ్రీవరవరమునుల కరుణ నీరు కాగా, ఆనీరు ప్రవహించు తూములు రెండు కన్నులు). **“నిరంతరకరుణామృతతరంగిణీప్రార్థితాపాంగై రనుకూల మభిషించ”** (ఎల్లప్పుడు కరుణ అను అమృతమును ప్రవహించు, నాచే ప్రార్థింపబడిన తమకటాక్షములతో అనుకూలుడనగు నన్ను తడపుము) అని అభియుక్తులు అట్లే ప్రార్థించిరికదా. వీరివలె కన్నులను కలవారు ఎవరును లేరుకదా!

---

60. ఆర్తి ప్రబంధమ్ – 30
61. తిరుప్పావై –24
62. – !
63.
64.

(కణ్ణిణై) అలర్న్ద శెవ్విత్తామరైప్పూవిలే ఇరణ్డు వణ్డుకళ్ పడిన్దిరుక్కుమా- పోలేయాయ్త్తు? త్తిరుక్కణ్గళానవై తిరుముకమణ్డలత్తుక్కుమ్ కణ్కాట్టికళా యిరుక్కిఱపడి. "[65]స్మయమానముఖాంభోజం దయమానదృగంచలమ్" ఎన్గిఱపడియితే శేర్త్తి యిరుప్పదు. తిరుక్కణ్గళై యరుళిచ్చెయ్దదు ఉత్తమాఙ్గత్తిల్ అఱ్ఱుకుక్కెల్లామ్ ఉపలక్షణమ్ . "[66]వాళ్హి శెవ్వాయ్" ఎన్నుమ్, "[67]వార్కాదుమ్ తిరునామమణినుదలుమ్ వాళ్హియే" ఎన్నుమ్ అవర్గళైయుమ్ తిరునామాంతరఙ్గళిలే కాణలాయిరుక్కుమ్. అత్తాలే అవై యిరణ్డైయుమ్ మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణియరుళినార్. ఇవర్ జీయర్ తిరుక్కణ్మలరిలేయాయ్త్తు "[68]జితమ్" ఎన్ను తమ్మై ఎళ్హుది క్కొడుత్తదు.

ఇవ్వళవుమ్ సురూపవైలక్షణ్యత్తై అనుభవిత్తు, మంగళాశాసనమ్ పణ్ణిన ఇవర్, ఇని స్వరూపగుణమాన జ్ఞానవైలక్షణ్యత్తైయుమ్ అనుభవిత్తు, మంగళాశాసనమ్ పణ్ణువారాక అదిలే ఇఴ్హికిఱార్. "[69]కట్కణెన్ను"మ్, "[70]ఉట్కణ్ణె"న్నుమ్, "[71]నేత్రేణ జ్ఞానేన" ఎన్నుమ్ జ్ఞాన చక్షుస్సుక్కళ్ ఇరణ్డుక్కుమ్ దర్శనత్వమ్ ఒత్తిరుక్కైయాలే ఒరుశేర్త్తి యుణ్డిఱే. అత్తాలే **(పొయ్యిలాద**

"కణ్" అనగా దయ. వీరివలె అందమైన కన్నులను కలవారెవ్వరునులేరని, వీరివలె దయకలవారెవ్వరును లేరనియు భావము. రామానుజుల నేత్రసౌందర్యము చరిత్ర ప్రసిద్ధము. వరవరమునులు రామానుజుల అపరావతారమే కావున వారి కన్నులును అందమైనవే) వీరి నేత్రమేకదా అందరికిని రక్షకము. (వీరి కరుణయేకదా అందఱికిని రక్షకము) . కంటిదయతోకదా అందఱిని కాపాడి అనుగ్రహించుట.

(కణ్ణిణై) వికసించిన, ఎఱ్ఱని, రెండు తామరపూవులలో రెండు తుమ్మెదలు అమరియున్నట్లుగా నేత్రములు తిరుముఖమండలమునకు నిర్వాహకములైయున్నవి. **"స్మయమానముఖాంభోజం దయమానదృగంచలమ్ "** (చిఱునవ్వు నవ్వునట్టి, తామరపూవువంటి ముఖమును కలవానిని, దయను చూపు కడకంటి చూపులను కలవానిని) అనునట్లు ముఖమందలి నేత్రముల పొందిక(హృద్యమై) యుండునుకదా! (ఇచట) నేత్రములనుగూర్చి పల్కుట ముఖములోని నాసికాది మిగిలిన అంగముల అందమునకుకూడ ఉపలక్షణము. **"వాళ్హి శెవ్వాయ్'** (ఎఱ్ఱని పెదవికి మంగళము) అని,**"వార్కాదుమ్ తిరునామమణినుదలుమ్ వాళ్హియే**" (అందముగా వేలాడు చెవులు, తిరునామముచే అలంకరింపబడిన నుదురును వర్ధిల్లుగాక) అని మిగిలిన దివ్యావయవముల అందముకూడ మిగిలిన మంగళాశాసనస్తుతులలో కాననగును. కావున నిచట నేత్రద్వయమునకు మాత్రము మంగళాశాసనమును చేయుచున్నారు. (భక్తులు భగవానుని పుండరీకాక్షత్వమునకు జితులై **"జితం తే పుండరీకాక్ష"** అనుచు ఆ భగవానుని నేత్రసౌందర్యమునకు తమను వశముచేసికొన్నట్లే) వీరు మణవాళమహామునుల తామరపూల వంటి నేత్రముల అందమునకు వశులై , **"జితమ్"** అని తమను వశముచేసికొనిరి.

ఇంతవరకు అణ్ణన్ శ్రీవరవరమునుల దివ్యరూపవైలక్షణ్యమును దర్శించి, మంగళాశాసనము చేసి, ఇక స్వరూపగుణమగు జ్ఞానవైలక్షణ్యమును కూడ అనుభవించి, దానికి మంగళాశాసనమును చేయప్రయత్నించుచున్నారు. (ఇట్లు బాహ్యచక్షువునకు, పిమ్మట అంతరచక్షువగు జ్ఞానమునకు మంగళముపాడుట తగినదే. ఏల అన-) "కట్కణ్" (బాహ్యచక్షువు) "అని,**"ఉట్కణ్"** (అంతఃచక్షువు) అని, **"నేత్రేణ జ్ఞానేన "** (జ్ఞానరూపమైననేత్రముతో) అనియు జ్ఞానమునకు, నేత్రమునకు దర్శనరూపసామ్యము తగియుండుటచే, వానికి ఒక విధమైన పొందికకలదుకదా! అందుచే.

(పొయ్యిలాద మణవాళమాముని పున్ది) అనుచు శ్రీమణవాళమహామునుల జ్ఞానవైభవమును పల్కుచున్నారు. పున్ది అనగా బుద్ధి - అనగా జ్ఞానము అని అర్థము. **(పొయ్యిలాద)** వీరినిగూర్చి పల్కిన గొప్పతనమంతయు వీరియందు నిత్యమై

---

65. పూర్వదినచర్యా -10
66. పాదాదికేశమాలై - 10
67.
68. జితన్తేస్తోత్రమ్ -1
69. పెరియతిరువన్దాది - 28
70. పెరియతిరువన్దాది - 28
71.

మణవాళమాముని పుణ్డి) ఎన్ఱు జ్ఞానత్తై ప్పేశుకిఱార్. పులన్ – బుద్ధి. జ్ఞానమ్. **(పొయ్యిలాద)** ఇవర్విషయత్తిల్ శొన్న శొన్న ఏఱ్ఱమెల్లామ్ యథార్థమాక వుణ్డెన్గై. ఇని చొల్లమాట్టాదార్కుఱైయే యుళ్లదు. అన్ఱిక్కే , ఆశ్రితరానవర్కళుక్కు అసత్యాది దోషఙ్గళ్ వారామల్ నోక్కిప్పోరుకిఱవర్ ఎన్నవుమామ్. "[72]కామాదిదోషహరమ్ ఆత్మపదాశ్రితానామ్" ఎన్గిఱపడియే "[73]శెటిన్దవర్తమేదత్తై మాఱ్ఱువరాయిరుప్పర్.

(మణవాళమాముని) రక్షకరన్ఱిక్కే యొఴ్ఴిన్దాలుమ్ వడివిల్ భోగ్యత్తైయుమ్, తిరునామవైలక్షణ్యత్తైయుమ్ విడవొణ్ణాదాయిరుక్కై. పొయ్యిలామై పుణ్డిక్కు విశేషణమాకవుమామ్. అప్పోదు "[74]ఇరామానుశన్ మెయ్మ్మదిక్కడల్" ఎన్గిఱపడియే "[75]ఉణ్మైనన్ఞాన" మాన యథార్థజ్ఞానత్తై యుడైయవరెన్గై. అదావదు– "[76]మెయ్ఞానమిన్ఱి వినైయిల్ పిఱప్పుఴున్ఱి " ఎన్గిఱపడియే "[76ఎ]సంసారార్ణవమగ్న" రానవర్కళై "[77]ఞానక్కై"యాలే ఉద్ధరిత్తు ప్పోరుమవరెన్గై. చేతనర్ పడు మాపత్తై క్కణ్డాల్ కైయాలుమ్ కాలాలుమితే ఇవర్ ఎడుత్తు రక్షిప్పదు. "[78]ఞానక్కై తన్దు" "[79]వన్దరుళి" ఎడుత్త పుణ్డివాఴ్ఴి. జ్ఞానప్రధానర్కళాయితే ఇవర్కళ్ ఇరుప్పదు. "[80]ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ "ఎన్ఱుమ్, "[81]పుణ్డి వాఴ్ఴి"ఎన్ఱుమ్ అరుళిచ్చెయ్దు పోకైయాలే, జ్ఞానమ్ సారభూతగుణమాకైయాలే

యుండునని భావము. ఇక పలుకనివారి లోపమే తప్ప ఎట్టి గొప్పతనము మణవాళమహాములనుగూర్చి పల్కినను అది అంతయు నిజమే అగును. లేక,ఆశ్రితులకు అసత్యవాదిత్వాదిదోషములు రాకుండునట్లు కాపాడువారు అనియు భావము. **"కామాదిదోషహర మాత్మపదాశ్రితానామ్"** (తనపాదముల నాశ్రయించినవారికి కామాదిదోషములను పోగొట్టువానిని) అని మణవాళమహాములు భగవద్రామానుజులను కీర్తించిన రీతిలో,వరవరమునులుకూడ ఆశ్రితుల దోషములను పోగొట్టువారై యుందురు.

(మణవాళమాముని) (వీరు పూర్వము తెల్పినరీతిలో) రక్షకములు ఒకవేళ కాకున్నను వీరి రూపములోని భోగ్యత, పేరులోని వైలక్షణ్యమును (అనగా **'మణవాళన్'** శబ్దముచే స్ఫురించు వీరి రూపవైభవము, **'మాముని'** అనుటచే వీరి నామవైభవము) అవర్జనీయములై యుండును. లేక, **"పొయ్యిలాద"** అను పదమును **"పుణ్డి"** అను వదమునకు విశేషణముగాకూడ చేయవచ్చును. అపుడు**"ఇరామానుశన్ మెయ్మ్మదిక్కడల్"** (శ్రీరామానుజులు తత్త్వజ్ఞానసముద్రులు) అని తిరువరఙ్గత్తముదనార్ ఇరామానుశనూ**ఱ్ఱ**న్దాదిలో పల్కిన రీతిలో శ్రీమణవాళమహాములు పారమార్థికమైన, విలక్షణమైన జ్ఞానమునుకలవారు అని అర్థము. అనగా,**"మెయ్ఞానమిన్ఱి వినైయిల్ పిఱప్పుఴున్ఱి"** (తత్త్వజ్ఞానము లేక దుష్కర్మలను చేయుటలో ప్రయత్నమును చేయించు జన్మలయందు మునిగి) అని శఠకోపసూరిపల్కిన రీతిలో జన్మలు అను గొప్ప సముద్రమున మునిగినవారిని **"ఞానక్కై"** అనునట్లు జ్ఞానమను హస్తముతో ఉద్ధరించి, అనుగ్రహించువారు అనియు భావము. చేతనులు పడు కష్టములను చూచిన వీరు తన శ్రీహస్తములతో, శ్రీపాదములతోకదా ఉద్ధరించి రక్షింతురు. (అనగా–ఉపదేశములద్వారా యథార్థ జ్ఞానమును కల్గించి, తనపాదములను ఆశ్రయింపచేయుట ద్వారా చేతనులను రక్షింతురు అని భావము).**"ఞానక్కై తన్దు"** , **"వన్దరుళి"** (జ్ఞానహస్తము నిచ్చి, వేంచేసి ఉద్ధరించిన) అను ప్రమాణములు ఇచట అనుసంధేయములు. వీరు(ఆచార్యులు) జ్ఞానమును ప్రధానముగా కలవారై యుందురుకదా వీరు(ఆచార్యులు) .**"ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్"** (జ్ఞానము,భక్తి మొదలగు గుణములకు సముద్రునివంటి వానిని) అని, **"పుణ్డి వాఴ్ఴి"** (జ్ఞానము వర్ధిల్లుగాక) అనిపల్కుటచే, జ్ఞానము (ఆచార్యుల)సారభూతమగు గుణమగుటనుబట్టి, మిగిలిన గుణములు అన్నింటికంటే దానిని ప్రధానముగాచెప్పనగును. (వీరు ఇట్లు జ్ఞానమును ప్రధానగుణముగా కల్లినవారని ఎట్లు తెలియును? అనినచో) **"తత్ర**

---

72. యతిరాజవింశతి –1
73. పాదాది కేశమాలై –1
74. ఇరామానుశనూఱ్ఱన్దాది –58
75. ఇరామానుశనూఱ్ఱన్దాది–73
76. తిరువాయ్మొఴ్ఴి –3–2–7
76ఎ. విష్ణుధర్మమ్
77. తిరువాయ్మొఴ్ఴి –2.9.2
78. తిరువాయ్మొఴ్ఴి 2.9.2
79. తిరువాయ్మొఴ్ఴి (5–7–7)
80. మణవాళ మామునితనియన్

అత్తై ప్రధానమాక చ్చొల్లక్కడవదు. "[82]తత్ర సత్త్వం నిర్మలత్వాత్ ప్రకాశకమ్" ఎన్గిఱపడియే శుద్ధసత్వమయమాన విగ్రహమాకైయాలే ఉళ్లిల్ ప్రకాశిత్వమెన్న, (**ఉళ్లుళ్లవగ్గ్రై ప్రకాశిప్పిక్కుడవదితే**). "పున్ది" ఎన్ఱు జ్ఞానమాత్రత్తైయుమ్ శొన్నదు భక్త్యాదిగళుక్కుమ్ ఉపలక్షణమ్. "[83]మఙ్గళం నిర్మలజ్ఞానభక్తివైరాగ్యరాశయే" ఎన్నక్కడవదితే.

(వాழ్రి) మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణియరుళినార్. జ్ఞానభక్త్యాదిగళితే ఆత్మాలంకారమా మెన్బదు; "[84]జ్ఞానభక్త్యాదిభూషితమ్" ఎన్నుమాపోలే. అన్ఱిక్కే, "[85]ఆచార్యనుక్కుడైయాళమ్ అఱివుమ్, అనుష్ఠానముమ్" ఎన్ఱుమ్, "[86]ఞాన మనుట్టాన మివై నన్గాకవే యుడైయనాన గురు" ఎన్ఱుమితే ఆచార్యలక్షణమరుళిచ్చెయ్దదు. ఆకైయాల్ ఆశ్రితరుడైయ అజ్ఞానత్తై ప్పోక్కి, సంబంధజ్ఞానత్తై విళైవిత్తు, కైంకర్యపర్యంతమాక నడత్తి క్కొణ్డు పోరువదెల్లామ్ తమ్ముడైయ జ్ఞానానుష్ఠానఙ్గళాలే ఎన్ఱై.

(మణవాళమాముని పున్ది) ఎన్ఱైయాల్ ఇవరుడైయ జ్ఞానమ్ అల్లాదారుడైయ జ్ఞానత్తిఱ్కాట్టిల్ అత్యంతవిలక్షణమాయ్, తత్త్వత్రయఙ్గళైయుమ్ అలకలకాక క్కాణవల్లదాయ్, "[87]తామరైయాళ్కేళ్వన్ ఒరువనైయే నోక్కు ముణర్వు" ఎన్గిఱపడియే శ్రియః పతియై విషయమాకవుడైత్తాయ్, అదుదాన్ తదీయశేషత్వమాకిఱ చరమావధియాన ఎల్లైనిలత్తిలే నిలైనినిన్ఱు పోరుమదాయిరుక్కుమ్. తత్త్వత్రయఙ్గళోడు శ్రీవచనభూషణఙ్గణ్డ సకలశాస్త్రాచార్య రెన్నక్కడవదితే. ఆక, ఇవైయెల్లావఱ్ఱాలుమ్ గీతైయై యరుళియ

సత్త్వం నిర్మలత్వాత్ ప్రకాశకమ్" "(అందు సత్త్వగుణము నిర్మలమగుటచే ప్రకాశమును కల్గియుండును") అను గీతాసూక్తిని బట్టి, మణవాళమహామునుల రూపము శుద్ధ సత్త్వమయగుటచే, అది తన లోపలగల జ్ఞానరూప ప్రకాశమును బయటకు గోచరింప చేయునదియై యుండును. **"పున్ది"** అనుచు ఇచట జ్ఞానమును మాత్రము చెప్పుట భక్త్యాదులకును ఉపలక్షణము. **" మంగళం నిర్మలజ్ఞానభక్తివైరాగ్యరాశయే"** (నిర్మలమైన జ్ఞానము,భక్తి, వైరాగ్యముల సమూహమునకు మంగళము") అనుచు అభిజ్ఞులు వీరిని మంగళము ఆశాసించిరికదా!

(వాழ్రి) –(ఈవిధముగా) అణ్ణన్ శ్రీవరవరమునుల జ్ఞానభక్త్యాదులకు మంగళమాశాసించిరి. **"జ్ఞానభక్త్యాదిభూషితమ్"** (జ్ఞానము, భక్తి మొదలగు వానిచే అలంకరింపబడినవానిని) అనునట్లు జ్ఞానము,భక్తి మొదలగువానినికదా ఆత్మాలంకారములనుట.లేక, **"ఆచార్యనుక్కుడైయాళమ్ అఱివుమ్, అనుష్ఠానముమ్ "** (ఆచార్యులకు లక్షణము జ్ఞానము, అనుష్ఠానమును) అనియు, **"ఞాన మనుట్టాన మివై నన్గాకవే యుడైయనాన గురు"** (జ్ఞానము, అనుష్ఠానము అను వీనిని చక్కగా కల్గిన గురువు) అనియును ఆచార్యునకు నిరూపకములుగా జ్ఞానానుష్ఠానములు తెలుపబడినవికదా! అందుచే ఆశ్రితుల అజ్ఞానమును పోగొట్టి, శేషశేషిరూపసంబంధ జ్ఞానమును కల్గించి, భగవత్కైంకర్యపర్యంతము నిర్వహించుట అంతయు వరవరమునులు తన జ్ఞానానుష్ఠానములచే చేయుదురు. కావున ఇచట వానికి అణ్ణన్ మంగళమును పల్కినట్లును చెప్పనగును.

(మణవాళమాముని పున్ది) – అనుచు **"పున్ది"** శబ్దమును మణవాళమాముని శబ్దముచే విశేషింపచేయుటచే, శ్రీవరవరమునుల జ్ఞానము మిగిలినవారి జ్ఞానముకంటె విలక్షణమై, తత్త్వత్రయమును మిక్కిలి విశదముగా దర్శింపగల్గినదై, **"తామరైయాళ్కేళ్వన్ ఒరువనైయే నోక్కు ముణర్వు"** (పద్మనివాసినియగు లక్ష్మీదేవికి భర్తయగు భగవానుని, అనగా– శ్రీమన్నారాయణుని ఒక్కనినే లక్ష్యముగాకల జ్ఞానము) అని సరోయోగిసూక్తి ప్రకారము శ్రియః పతిని మాత్రమే విషయముగాకల్గినదై, ఆ శేషత్వ జ్ఞానమును తదీయ శేషత్వమను చరమావధియొక్క పర్యంతసీమలో నిలకడగా నుండునదియై యుండును–అని ధ్వనించుచున్నది. తత్త్వత్రయముతో పాటు, శ్రీవచనభూషణమును దర్శించిన (వ్యాఖ్యానించిన) సకల శాస్త్రాచార్యులుగా మణవాళమహామునులు చెప్పబడుచున్నారు కదా! కావున వీని నన్నిటివలన **"కణ్ణనెన్గో"**(భగవద్గీతను అనుగ్రహించిన

---

81. మణివాళమామునివాழ్రిత్తిరునామము
82. భగవద్గీతా –14–6
83.
84.
85.
86. ఉపదేశరత్తిన మాలై – 61
87. ముదల్‌తిరువన్దాది – 67

“[88]కణ్ణనెన్గో” ఎన్నుమ్బడి, “[89]నిఱైజ్ఞాన త్తొరుమూర్తి” యాన గీతోపనిషదాచార్యనోడు వికల్పిక్కలామ్బడి జ్ఞాననిధియాయిరుక్కిఱ ఇవరుడైయ జ్ఞానమావదు కలిదోషమ్ తట్టామల్ నిత్యమఙ్గళమాయ్ శెల్లవేణుమెన్ఱు వాళ్త్తి యరుళినా రెన్గై. కలిదోషత్తాలేయిఱే చేతనరుడైయ జ్ఞానమ్ అల్పీభవిత్తుప్పోవదు. “[90]ఇవర్ పల్లవరాయరుక్కే కలికణ్డిత్త తిఱల్ వాళ్గియే” ఎన్నక్కడవదిఱే. “[91]కలికన్ఱియాన్ అరుళాల్ ఉయర్న్దవ” రిఱే ఇవర్దాన్. ఇని, ఇవర్ ఇప్పడి తమ్ముడైయ జ్ఞానాను ష్ఠానఙ్గళాలే జ్ఞానవిపాక మఱ సకలచేతనరైయుమ్ రక్షిత్తు క్కొణ్డు పోరుకైయాల్ వన్ద పుకళై చొల్లుకిఱదు. ఞాలముణ్డపుకళ్ పోలే యిరుప్పదొఱు పుకళాయ్త్తు ఇదు. తన్ పుకళ్ నయ వారుడైయపుకళ్ పోఱ్ఱిరుక్కిఱపడి. అదావదు, జ్ఞానవైభవత్తాలే వన్ద పుకళానదు “[92]తొల్ పుకళ్ శుదర్ మిక్కొళున్దదు” ఎన్గిఱపడియే నిరవధికతేజోరూపమాయ్, అప్రతిహతమాయ్ వాళవేణు మెన్గై. “పుకళ్వాళ్గి”ఎన్ఱ అనన్తరమ్ “వాళ్గి” ఎన్ఱు ఇరట్టిప్పాయిరుక్కిఱదుక్కు ప్రయోజనమ్– “[93]పల్లాణ్డు ” ఎన్గిఱారాకవుమామ్, అన్ఱిక్కే, “[94]నీళ్ పువియల్ తన్ పుకళై నిఱుత్తమవన్ వాళ్గియే” ఎన్గిఱపడియే కీళ్ చ్చొన్న యశస్సుక్కు ఆధారమాయ్, అనుక్తమాన ఆత్మస్వరూపవైలక్షణ్యమ్ అనవరతభావియాయ్ శెల్లవేణుమెన్ఱు ఆశాసిక్కిఱారాకవుమామ్. అడియే తొడఙ్గి ఇదువేయిఱే ఇవర్క్కు యాత్తిరై. ఇత్తాల్–చరమపర్వమాన జీయర్విషయత్తిల్ మఙ్గళాశాసనమే అనుకూలరానవర్క్కు అనవరతకర్తవ్య మెన్ఱు అరుళిచ్చెయ్దు, తలైక్కట్టి అరుళినారాయ్ఱ్ఱు.

కృష్ణుడాఏమి)అనునట్లు **“నిఱైజ్ఞాన త్తొరుమూర్తి”** (జ్ఞానము నిండుగానున్న ఒక అద్వితీయమైన రూపము) అను గీతోపనిషదాచార్యుడగు శ్రీకృష్ణుని జ్ఞానముతో పోల్చదగినట్లున్న మణవాళమహాముునుల జ్ఞానమునకు కలిదోషము కలుగకుండ నిత్యమంగళమై యుండవలెనని అణ్ణన్ ఆశాసించిరని తాత్పర్యము . ఎందులకనగా , కలిదోషమువలన చేతనుల జ్ఞానము అల్పమై పోవును కదా ! **“ఇవర్ పల్లవరాయరుక్కే కలికణ్డిత్త తిఱల్ వాళ్గియే ”** (వీరు..... పల్లవరాయనికి కలిదోషమును పోగొట్టిన బలిమికి మంగళము) అని అభిజ్ఞులు వీరి కలిహరణశక్తికి మంగళము పల్కిరికదా! (ఇట్లు కలిదోషమును పోగొట్టగల్గిన శక్తి వీరికి కలదా అనినచో) కలివైరి (తిరుమఙ్గైయాళ్వార్లు లేదా నమ్బిళ్లై) కరుణవలన వృద్ధిచెందినవారుకదా వీరు. కావున కలిదోషమును పోగొట్టగలరు. **(పుకళ్ వాళ్గి)** అను ప్రయోగములోని **“పుకళ్”**పదముచే వీరు ఇట్లు తమ జ్ఞానము, అనుష్ఠానములతో జ్ఞాని– అజ్ఞాని భేదములేక సకలచేతలను రక్షించుటవలన కల్గిన కీర్తి తెలుపబడినది. లోకములను అన్నిటిని గ్రహించిన (వ్యాపించిన) భగవానుని కీర్తి వలె నున్నదొక అద్వితీయమైన కీర్తి ఇది. ఇట్లు అణ్ణన్, పొగడ్తను ఇష్టపడని మణవాళమహాముునుల కీర్తిని పొగడినట్లయినది. అనగా, శ్రీవరవరమునుల జ్ఞానవైభవముచే కల్గిన కీర్తి– **“తొల్ పుకళ్ శుదర్ మిక్కొళున్దదు”** (స్వాభావికమైన కీర్తి అంతులేని తేజస్సును కల్గినదై వర్ధిల్లినది) అని శ్రీరంగామృతకవి (అముదనార్) భగవద్రామానుజుల కీర్తిని స్తుతించినట్లు నిరవధికతేజోరూపమై , అప్రతిహతమై వర్ధిల్లవలెనని భావము. **“పుకళ్ వాళ్గి”** అనిన పిమ్మట మరల **“వాళ్గి”** అను ద్విరుక్తిని పల్కుటకు ప్రయోజనము ఏమనగా పెరియాళ్వార్లు భగవానుని విషయమున పలుమార్లు **“పల్లాణ్డు పల్లాణ్డు”** అని మంగళాశాసనమును చేసినట్లే, వీరును మణవాళమహాముునుల విషయమున పలుమార్లు మంగళాశాసనమును చేయుట కొఱకే . లేక, **“నీళ్ పువియిల్ తన్ పుకళై నిఱుత్తుమవన్ వాళ్గియే”** (విశాలమైనభూమి యందు తనకీర్తిని స్థిరముగా నిలుపువానికి మంగళము) అని అభియుక్తులు శ్రీవరవరమునులకు మంగళాశాసనము చేసినట్లు, పూర్వము వర్ణించిన యశస్సుకు ఆధారమై , ఇంతవరకు చెప్పబడని ఆత్మస్వరూపవైలక్షణ్యము భావికాలమునను అనవరతముగా వర్ధిల్లవలెనని రెండవ **“వాళ్గి ”** పదముచే అణ్ణన్ సూచించుచున్నారనియు చెప్పవచ్చును. పాదములనుండి ప్రారంభించి (మొదటి నుండియే అని అర్థాంతరము) అణ్ణన్‌కు ఇదియేకదా పని ! (అణ్ణన్ శ్రీవరవరమునుల పాదముల నుండి ప్రారంభించి మంగళాశాసనమును చేసిరికదా). దీనివలన చరమపర్వమగు మణవాళమహాముునివిషయక మంగళాశాసనమే భక్తులకు నిత్యకర్తవ్యమని అనుగ్రహించి అణ్ణన్ ఈమంగళస్తుతిని పరిసమాప్తిచేసిరి).

---

88. తిరువాయ్‌మొళ్గి –3–4–6
89. తిరువాయ్‌మొళ్గి –6–8–6
90.
91.
92. ఇరామానుశనూఱ్ఱన్దాది –61
93. తిరుప్పల్లాణ్డు –1
94. మణవాళమామునివాళ్గిత్తిరునామము

[95]వాழி శెన్దామరైత్తాళ్ తువరాడై మరుఙ్గు కొప్పూழ்
వాழி మున్నూలుఱైమార్బు ముక్కోలఙ్కై వాழி తిణ్దోళ్
వాழி శెవ్వాయ్ విழி వాழி పొన్ నామమ్ మరువునుదల్
వాழி పొఱ్కోయిల్ మణవాళమాముని వాழ் ముడియే.

జీయర్‌తిరువడిగళే శరణమ్.

స్వర్ణమయముగ నుందు కోవెల (శ్రీరంగములో) నిత్యవాసము చేయు శ్రీమణవాళమహామునుల ఎఱ్ఱని తామరపూలవంటి పాదములు, కాషాయ వస్త్రము, నడుము, నాభి, యజ్ఞోపవీతమునుకల వక్షస్థలము, త్రిదండమును దాల్చిన శ్రీహస్తము, బలిష్ఠములైన భుజములు, ఎఱ్ఱని పెదవి (అధరము), నేత్రములు, రమణీయమైన ఊర్ధ్వపుండ్రమును దాల్చిన లలాటము,దివ్యశిరము మొదలగు దివ్యావయవములన్నియు నిత్యమంగళముగా వర్థిల్లవలెను.

జీయర్ తిరువడిగళే శరణము.

---

95. పాదాదికేశమాలై -10